GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

emek

TÜRK-SEN İLE ORTAKLAŞA

KIBRIS TÜRK FEDERE DEVLETİ MAHALLİ İDARELERİ SORUNLARINA BAKIŞ

SEMİNERİMİZ YAPILDI

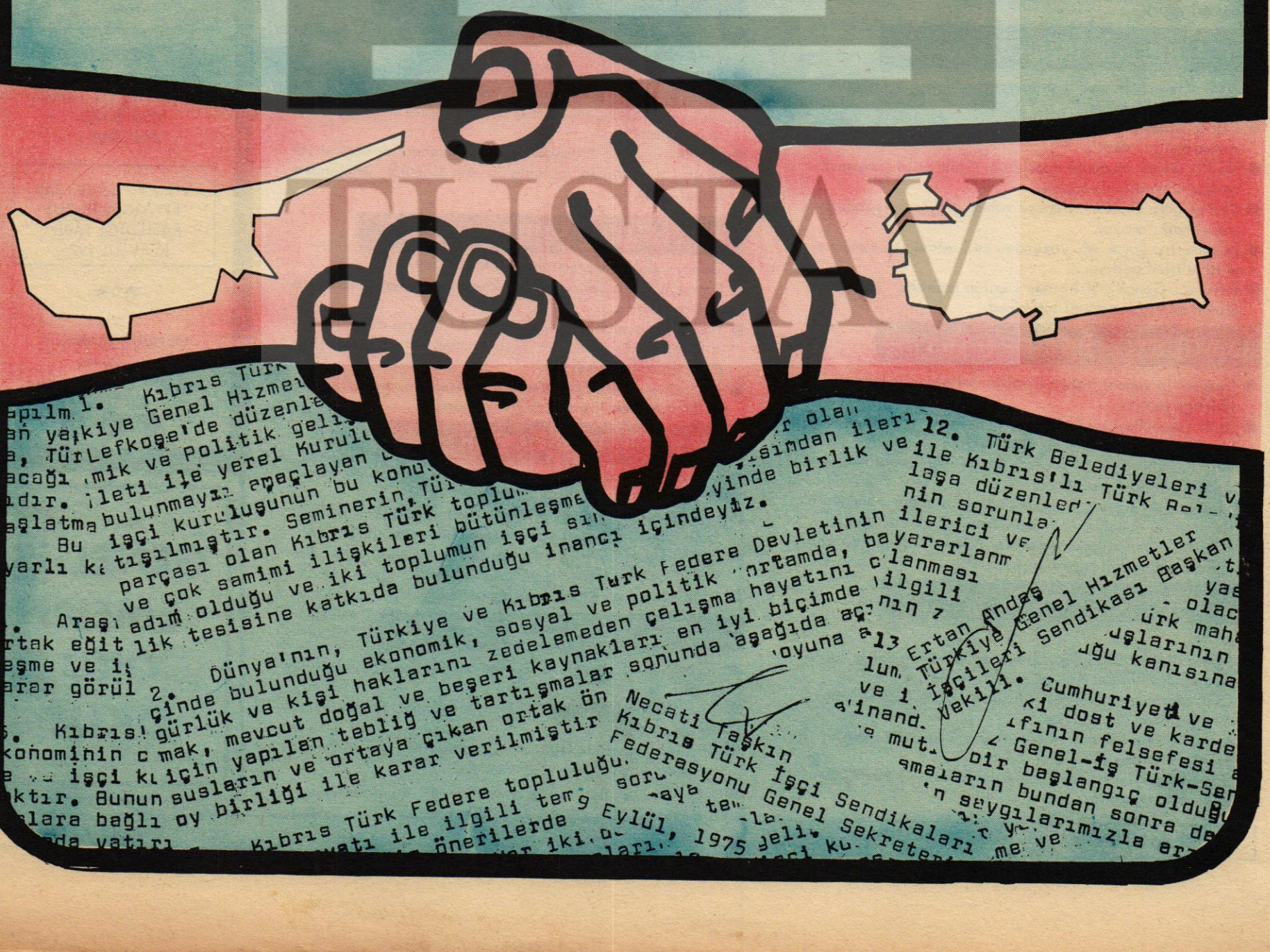

apılm i. Kıbrıs Türk
an yakiye Genel Hizmet
a, TürLefkoşe'de düzenle
acağı mik ve Politik geli
ıdır. ileti ile yerel Kurul
aşlatma bulunmayı amaçlayan
Bu işçi kuruluşunun bu konu
yarlı k tışılmıştır. Seminerin, Tü
parçası olan Kıbrıs Türk toplu
ve çok samimi ilişkileri bütünleşme
adım olduğu ve iki toplumun işçi sı
. Araş rtak eğit lik tesisine katkıda bulunduğu inancı içindeyiz.
eşme ve i
arar görül 2. Dünyanın, Türkiye ve Kıbrıs Turk Federe Devletinin
5. Kıbrıs çinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve politik ortamda, bayararlanm
gürlük ve kişi haklarını zedelemeden çalışma hayatını olanması
konominin c mak, mevcut doğal ve beşeri kaynakları en iyi biçimde ilgili
e işçi kı için yapılan tebliğ ve tartışmalar sonunda aşağıda aç nın
ktır. Bunun suların ve ortaya çıkan ortak ön oyuna a
lara bağlı oy birliği ile karar verilmiştir
da yatırı Kıbrıs Türk Federe topluluğu.
Kıbrıs Türk Federe topluluğu
atı ile ilgili terg Eylül, 1975 yeli
önerilerde

Necati Taşkın

12. Türk Belediyeleri v
ile Kıbrıslı Türk Bel
laşa düzenled
nin sorunla
ilerici ve
yinde birlik ve
sinden ileri

13 Ertan Andaç
Türkiye Genel Hizmetler
işçileri Sendikası Başkan
Vekili. Cumhuriyet ve
ki dost ve karde
fının felsefesi a
Genel-İş Türk-Sen
bir başlangıç oldu
amaların bundan sonra de
n saygılarımızla er
me ve

15 günün takvimi

25 AĞUSTOS 1975 PAZARTESİ

- Kırşehir'de olaylar oldu. Bir öğrenci öldürüldü; bir öğrenciyle 3 polis de yaralandı.
- Ankara'da Belediye Fen İşleri Müdürlüğüne saldıran komandoları işçiler uzaklaştırdı.
- 180 bin lise mezununun açıkta kalacağı saptandı.
- Eyüboğlu, Cephe Hükümetinin 1365 kamu görevlisini görevden aldığı açıkladı.
- Sancar : "Amabargonun Türk Ordusunun savaş gücüne etkisi olduğu kuşkusuzdur." dedi.

26 AĞUSTOS 1975 SALI

- 26 yatırım projesi konusunda AP ile MSP anlaşmaya varamıyor.
- DP Genel Başkan Yardımcısı, "Demirel ve Erbakan siyasi ahlak yönünden üzerinde durulacak iki orijinal tiptir" dedi.
- ODTÜ'de olay çıkarmaktan yargılanan Ülkü Ocakları eski başkanı, delil yetersizliğinden beraat etti.
- TİP ve CHP dışındaki sol partiler ilk kez güçbirliği toplantısı yaptılar.

27 AĞUSTOS 1975 ÇARŞAMBA

- İşadamı Vehbi Koç, Ecevit ve Demirel'e koalisyonun "zaruret haline geldiğini" belirten mektup gönderdi.
- Peygamberin kaç savaş yaptığını tam olarak yanıtlayamıyan bir memur adayı, sınav salonundan çıkarıldı.
- Demirel, Erbakan ve Türkeş'in başvurusu sonucu Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu'nun "Vatandaş Hamdi Abdülhamid ve Süleyman'a karşı" adlı oyunu yasaklandı.
- Ereğli Demir Çelik'te 7000 işçi için Maden-İş grev kararı aldı.

28 AĞUSTOS 1975 PERŞEMBE

- MC Hükümeti laranın dolar karşısındaki değerini dördüncü kez düşürdü.
- CHP, MC Hükümetini "Temel ve hovarda mirasyediye" benzetiyor.
- Ölüm orucu tutan YSE işçileri ile ilgili bir bildiri yayınlayan 4 CHP Diyarbakır İl yöneticisi gözaltına alındı.
- Orman Bakanı Kapanlı, kişisel seçim yatırımı olarak usulsüz kredi dağıtmakla suçlandı.
- Lizbon'da 25 bin komünist, Oporto'da ise 50 bin sosyalist gösteri yaptı.

29 AĞUSTOS 1975 CUMA

- TGS : "İşverenin yasa dışı davranışına karşı işçinin direnmesini destekliyoruz."
- CHP'li Ünsal : "Tunç'un kimden yana olduğu kesinlik kazanmamıştır." dedi.
- MSP'li Genel Müdürün uyguladığı Cuma günü çalışma düzenine karşı direniş başladı.
- DPT'ye göre ekonomi olumsuz yönde gelişiyor ve enflasyonist baskı artıyor.
- Hükümetin uyuşukluğu yüzünden eski model traktörler yeni diye ithal ediliyor.
- Devrimci Gençlik Birliğinde yapılan aramada gözaltına alınan 52 kişiden dördü tutuklandı.

30 AĞUSTOS 1975 CUMARTESİ

- Demirel'in yeğeni Yahya Demirel Şellefyan'ın kardeşi ile işbirliği yapıyor.
- DİSK Genel Başkanı Türkler, Türk-İş Genel Başkanı Tunç'u "İşverenler safında yer almakla" suçladı.
- "İncirlik yürüyüşü" yapanlara Adana MHP binasından ateş açıldı; bir genç yaralandı.
- Türkiye'deki siyasal durumun anormal olduğunu öne süren Karamanlis Yunanlı subayların uyanık olmasını istedi.
- TÖB-DER Genel Başkanı polislerin yaraladığı öğretmenin durumunun ağır olduğunu açıkladı.

31 AĞUSTOS 1975 PAZAR

- Adana olaylarında komandolara dokunmayan polis, saldırıya uğrayanlardan 114'ünü gözaltına aldı.
- CGP'liler aday yoklaması sırasında Niğde CHP İl Başkanını başından yaraladılar.
- Kıbrıs'ta yeni kurulan Halkçı Partinin Genel Başkanlığına Alper Orhon getirildi.
- Sakarya ve Akseki TÖB-DER yöneticileri komandoların saldırısına uğradılar.

1 EYLÜL 1975 PAZARTESİ

- Demirel kardeşlerin ortak olduğu Terakki Şirketince istenen vergi iadesinin tümünü ödemeyi reddeden Isparta defterdarı, Bitlis'e sürüldü.
- CHP'li Erol Çevikçe : "Türkiye'de işçinin bizzat katıldığı bir sanayileşme zorunludur" dedi.
- Karamanlis'in ordudan korktuğu için Cunta liderlerini idamdan kurtardığı açıklandı.
- DP'li Evliyagil: "Koç, tükenmiş Demirel'i CHP yedeğinde de olsa kurtarma çabasına girdi" dedi.

2 EYLÜL 1975 SALI

- Renault marka binek otolarına 17 bin lira zam yapıldı, yeni fiyatla satış başladı.
- Ecevit : "Tutucu güçler ilerici gençlik arasına kan davası sokmak istiyor." dedi.
- Kayseri Develi'de komandolar CHP'li üç genci yaraladılar.
- Kastro : "Beni, CIA ortadan kaldıramadığı için ABD kabul etti" dedi.
- Seçim başarıları İtalyan Komünist Partisi'ne 60 bin yeni üye kazandırdı.

3 EYLÜL 1975 ÇARŞAMBA

- Renault'tan sonra kamyon, otobüs, minibüs ve traktör fiyatlarına da zam yapılması bekleniyor.
- Malatya'da Ecevit'in filmi gösterilen sinemada dinamit patladı, CHP İncesu İlçe binası saldırıya uğradı.
- Altın Portakal Yarışmasında ilk üç sırayı Yılmaz Güney'in filmleri aldı.
- DP Genel Sekreteri Sükan, Cephenin yönettiği Dışişleri'nin A'dan Z'ye kadar bozuk olduğunu öne sürdü.

4 EYLÜL 1975 PERŞEMBE

- Elâzığ'da komandolar halka saldırdı.. Ecevit'in otobüsünü komandolar taşa tuttu.
- CHP Genel Başkanı Elâzığ'da "Soyguncuların buyruğuna boyun eğen kamu yöneticileri hesap verecekler" dedi.
- Çağlayangil'in tutumu nedeniyle Birleşmiş Milletler delegemiz Büyükelçi Olcay görevini bıraktı.
- CHP Kars Milletvekili Davut Aksu Korutürk'ten öğretmen kıyımı için ne düşündüğünü açıklamasını istedi.

5 EYLÜL 1975 CUMA

- Kağızman'da Müftünün Cuma namazından önce kışkırttığı 200 kadar kişi kaymakamlığa saldırdı.
- Yahya Demirel'in iş yaptığı firmalardan birinin adresi olarak gösterilen cadde ortada yok.
- Türkiye ve Libya dokuz milyar liralık yatırımla uçak fabrikası kuracak.
- Ecevit Bingöl'de " Hayali Mobilya ihracatı"na değindi. Ecevit : "Demirel'in yakınına ödenen Bingöl'e verilenden fazla" dedi.

6 EYLÜL 1975 CUMARTESİ

- Güneydoğu'da deprem oldu binlerce ölü var.
- Ecevit, MC'nin demokrasiyi yıkmayı göze almış olabileceğini söyledi.
- Haşhaş ekim alanını çiftçi başına iki dekara düşürerek kısıtladığı bildirilen Özal "Genişletmek istiyoruz ama şimdilik imkânsız" dedi.
- MC Hükümetinin akaryakıt dağıtımında yabancı şirketlere 48,5 milyon lira sağladığı açıklandı.

7 EYLÜL 1975 PAZAR

- Deprem merkezi Lice'ye bağlı 70 köy tamamen yıkıldı. Lice'de ölü sayısı ikibine yaklaştı.
- Lise Belediye Başkanı : "Can kaybının yüksek oluşu İmar İskân Bakanlığı'nın ihmallerinden doğmuştur" dedi.
- CHP'li Uysal faşist eylemlerle ilgili olarak Türkeş ve Asiltürk hakkında Meclis araştırması istedi.
- Türkiye'de grev kırıcı örgütler kurulduğu öne sürülüyor.

8 EYLÜL 1975 PAZARTESİ

- TÖB-DER, öğretmenlere yapılan baskıları Korutürk'e bildirdi.
- Senatör Ünsal, Korutürk'e bir açık mektup yazarak tutumunu eleştirdi.
- Demirel, yeğeniyle ilgili mobilyaya vergi iadesinin Ecevit döneminde olduğunu öne sürdü.
- Lice'liler yetersiz yardım nedeniyle güç durumda kaldı.

GENEL-İŞ
TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası adına sahibi
abdullah baştürk

Genel Yayın Müdürü
ertan andaş

★☆★

Sorumlu Yazıişleri Müdürü
hasan mert

★☆★

GENEL - İŞ EMEK'in bu sayısı GENEL-İŞ Basın Bürosunda hazırlanmış Dizgi ve filmler Hitit Ajans'ta Baskı Doğuş Matbaasında yapılmıştır.

★☆★

FOTOĞRAFLAR
GENEL-İŞ EMEK

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına uyar

MERKEZ
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 175459 - 175267
YENİŞEHİR
ANKARA

YIL : 9 - SAYI : 250
FİYATI 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
15 EYLÜL 1975

★☆★

GENEL-İŞ EMEK'in bu sayısı 20 bin adet basılmıştır

● ● ●

GENEL-İŞ EMEK'i OKU OKUT

TEKELCİ DEVLET KAPİTALİZMİ

Emperyalizmin çelişmeleri ağırlaştıkça tekeller devlet çihazına doğrudan doğruya el koymağa girişirler. Mali oligarşi gittikçe daha fazla devlet cihazının yöneticisi rolünü de oynamağa başlar. Tekelci kapitalizmin, tekelci devlet kapitalizmi haline dönüşümü belirir. Bu durum daha Birinci Dünya Savaşında hızlanmış ve şiddetlenmiştir.

Tekelci devlet kapitalizmi devlet cihazını kapitalist tekellere tabi kılmak ve bu cihazı memleket ekonomisine, özellikle ekonominin askerileştirilmesi yoluyla, müdahale için kullanmak politikasıdır. Bu yolun amacı kapitalist tekellere azami kâr sağlamak ve çok güçlü finans sermayesinin egemenliğini yerleştirip temelleştirmektir. Bunun için belirli ekonomik girişim ve görevlerin burjuva devletinin eline verilmesiyle işe başlanır. Bunlar kol emeğinin ve bazı kıt ilkel maddelerin sağlanması, kota ve tayın sistemi, askeri taahhüt ve inşaat işleri, ekonominin askerileştirilmesinin finansmanı vb. gibi işlerdir. Bunlar yapılırken üretim araçlarının özel kişilerin mülkiyetinde bulunması esası dikkatle korunur.

Emperyalist ülkelerde devlet mülkiyeti ya girişimlerin devlet bütçesinden kuruluşunun sonucu olarak, ya da, bir burjuva millileştirmesi biçimi altında yani büyük bir tazminat ödenerek bazı özel teşebbüslerin devlet eline verilmesi biçiminde görülür. Burjuva iktisatçılarının iddialarına karşın burjuvazinin politik egemenliği altında bazı girişimlerin devletleştirilmesi sosyalizme doğru bir adım değildir. Kapitalist burjuva ülkelerin de devlet mülkiyeti kapitalist mülkiyetin değişik bir şeklinden ibarettir; burada sahip bir özel kapitalist kişi değil, bir avuç büyük tekele tabi duruma girmiş bulunan devlettir. Bazı girişimlerin devletleştirilmiş olmasını tekeller kendi ülkelerindeki emekçileri ve sömürge ve bağımlı ülkeler halklarını daha iyi sömürmek için kullanırlar. Bunun ise sosyalizmle ortak bir yanı yoktur

Tekeller devlet gücünü sermayenin temerküzüne ve yoğunlaşmasına yardımcı olarak ve kendi kudretlerini ve etkilerini çoğaltmak için kullanırlar. Bir takım özel tedbirlerle devlet, o zamana kadar bağımsız kalmış müteşebbisleri tekelci gruplaşmalara atılmaya zorlar: Savaş zamanlarında da küçük ve orta büyüklükteki girişimlere yolu kapayarak üretimin mecburi yoğunlaşmasını sağlamaya girişir.

Tekeller halkı soymak için devlet bütçesinden yararlanırlar. Bir taraftan halkı ağır vergi altına sokar, bir taraftan da böyle toplanan paralarla kendilerine devlet siparişleri verdirerek büyük kârlar elde ederler. Burjuva devleti "ekonomik girişimleri teşvik" örtüsü altında büyük müteşebbislere çeşitli yollarla önemli paralar öder. Tekellerin iflas tehlikesiyle karşılaştığı hallerde devletten kayıplarını kapatmak için gerekli kredileri alırlar ve devlete olan vergi borçları ertelenir.

Tekelci devlet kapitalizminin gelişmesi özellikle emperyalist savaşların hazırlanmasında ve yürütülmesinde kuvvetlenir. Tekeller emperyalist devletten büyük silah, teçhizat ve besin maddeleri siparişleri alırlar; emperyalist devletler devlet parasıyla silah ve mühimmat fabrikaları kurup tekellerin emrine verirler, savaş istikrazları yaparlar; bütün bu giderleri vergi şeklinde emekçilerin sırtından çıkarırlar. Bu işlerin bütün kârları ise tekellere gider. Tekelci devlet kapitalizmi bu yollarla :

1- Üretimin daha da sosyalleşmesini, böylece sosyalizmin kurulmasının zaruri maddi koşullarının hazırlanmasını sağlar ;

2- İşçi sınıfının mutlak ve nisbi yoksullaşmasını şiddetlendirir; şehir ve köy emekçilerinin sömürülme derecesi azamiye doğru yükselir.

Tekelci devlet kapitalizmi ekonominin planlaştırılmasında bir adım da değildir. Burjuva devleti ekonomiyi plânlı bir tarzda yönetemez; çünkü ekonomik mekanizmaya hakim değildir. Ekonomi, tekellerin elindedir.

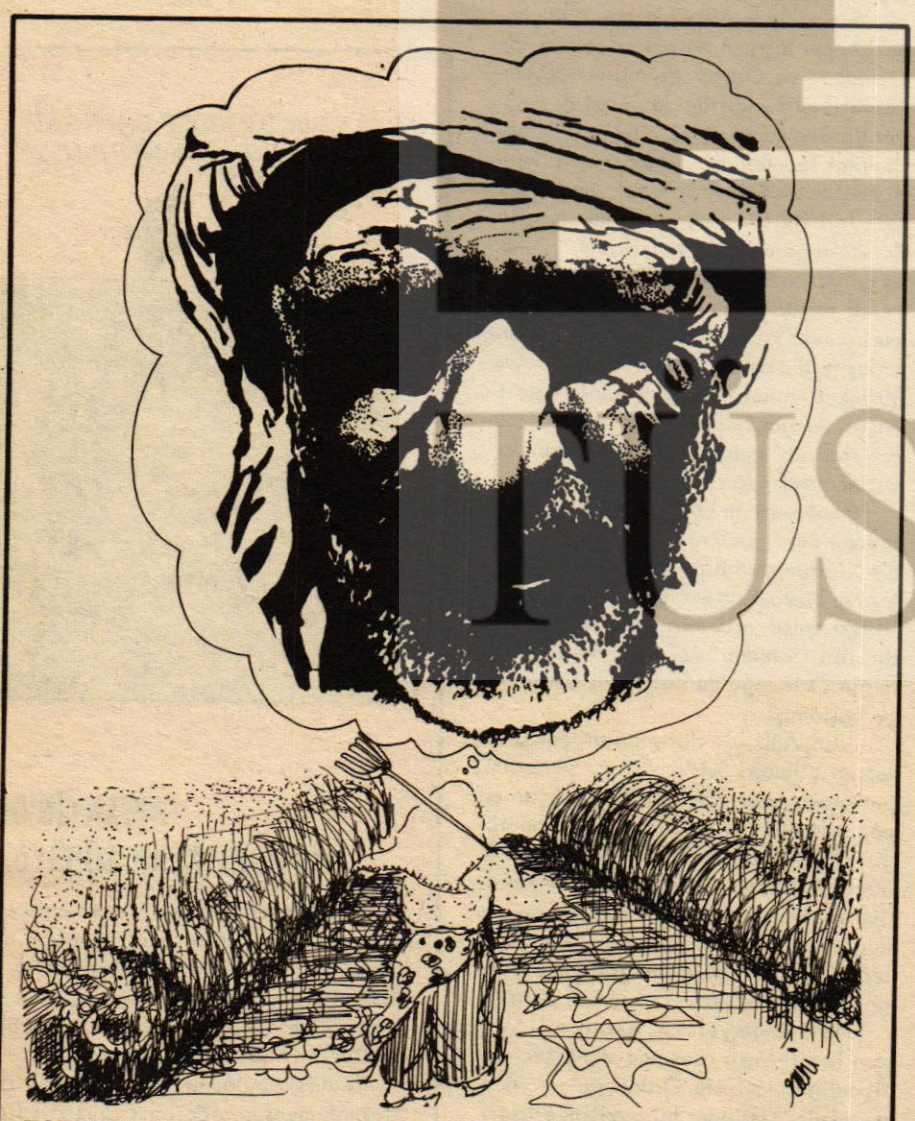

TOPLUMU KAVRAMAMIZ, ŞU ÇALKANTILAR İÇİNDEKİ DÜNYADA NELER OLUP BİTTİĞİNİ ANLAMAMIZ, YERİMİZİ BİLMEMİZ, EZİLMENİN SÖMÜRÜLMENİN KADER OLMADIĞININ BİLİNCİNE VARMAMIZ VE EZİLMEYE SÖMÜRÜLMEYE SON VERİP DÜNYAYI DEĞİŞTİREBİLMEMİZ İÇİN, ÖNCE SINIF SORUNUNU KAVRAMALIYIZ, SINIF ANAHTARINI KULLANMASINI ÖĞRENMELİYİZ.

Yorum

KIBRIS SEMİNERİ

Eylül ayı başında sendikamız yöneticileri, parlamenterler ve üyelerimizin yoğun olduğu belli başlı belediyelerin başkanlarından oluşan basın mensupları ve uzmanların da katıldığı kalabalık bir grup, Kıbrıs işçilerinin en kalabalık örgütü Türk-Sen'in daveti üzerine yavru vatanı ziyaret ettiler.

Dünya'da ve Türkiye'deki gelişmelerin ışığı altında, Kıbrıs Türk' topluluğunun ve Federe Devletin karşılaştığı, sosyal, ekonomik ve politik sorunları yerinde görmek, ayrıca yerel kuruluşların (belediyelerin) çalışmalarına katkıda bulunmak, kuruluş halinde olan kardeş Devleti ülkemizin deneylerinden yararlandırmak için düzenlenen seminer gerçekten yararlı olmuş, barışın sürekli olması için yaratılması gerekli ortam hazırlanmıştır.

Lefkoşe'de başlatılan seminer Genel Başkanımız Abdullah Baştürk ve Türk-Sen Genel Sekreteri Necati Taşkın'ın birbirini izleyen konuşmaları ile açılmış, daha sonra sosyal, ekonomik ve siyasal sorunlar uzmanlar tarafından bilimsel ve gerçekçi bir anlayışla incelenerek tartışılmıştır.

Kıbrıs'lı sendikacıların, aydınların ve basın mensuplarının ilgiyle izledikleri tartışmalı konuşmalardan sonra, Magosa'da Belediye Başkanlarının katıldıkları ve sendikamız Genel Başkan Vekili Ertan Andaş'ın yönettiği bir açık oturum düzenlenmiş, ilgiyle izlenen bu açık oturum sonunda ortak bildiri yayınlanmıştır.

Büyük Atatürk'ün de işaret ettiği gibi askeri zafer ve başarıların, ekonomik atılımlar, sosyal girişimler ve politik bütünleşmeler ile pekiştirilmesi gerekmektedir. Genel-İş Türk işçi sınıfının, bilinçli, ileri ve devrimci temsilcilerinden biri olarak, her alandaki deneylerini ve bunlardan aldığı sonuçları, yavru vatanın çalışkan işçilerine sunmayı, onların ayağına kadar giderek vazifesini yapmayı kaçınılmaz bir görev sayıyordu.

Düzenlenen gezi yüzeysel bir temas olarak kalmamış, grubun Kıbrıs'ta geçirdiği günler, programı gereğince uygulanan seminere sunulan tebliğler, tebliğleri izleyen tartışmalar ve herkese açık bir açık-oturumla donatılmıştır.

Teknik ve bilimsel düzeyde yapılan inceleme ve temaslardan sonra Kıbrıslı kardeşlerimizin Anavatan işçilerinden çok şey beklediklerini ve bizlerin de onlara yardımcı olmamız gerektiğini saptamış bulunuyoruz. Yayınlanan ortak bildiriden de anlaşılacağı gibi, Kıbrıs'ta bir üniversite kurulması, asgari ücretlerin yeterli olarak saptanması, yavru Vatanın ekonomik ve sosyal potansiyelinin en iyi biçimde değerlendirilmesi, kooperatifçiliğin geliştirilmesi, atıl kapasitenin yakın gelecekte harekete geçirilmesi, tavanda sürdürülen ilişkiler ve politik temaslar ötesinde halkların, özellikle işçinin ve işçi kuruluşlarının kendilerine düşeni yapmalarıyla mümkün olacaktır.

Genel-İş Kıbrıslı işçi kardeşlerimizin devletin kuruluş günlerinde kendilerine düşeni yapmaları ve ağırlıklarını duyurarak haklarını eksiksiz alabilmeleri için kendine düşen bütün görevleri yerine getirmeye kararlıdır.

Kalkınmanın sağlam temellere oturtulabilmesi için gerekli gördüğümüz ve seminer çalışmaları sırasında ortaya çıkan ihtiyaçlar, araştırma, inceleme ve yardımlaşma çabalarına tüm gücümüzle katkıda bulunacağız.

İki toplum arasındaki ilişkileri işçi sınıfı düzeyinde sağlamlaştırmak, bunun ötesinde ekonomik ilişkiler yaratmak için yavru Vatanda yatırımlar yapmak, kooperatifler kurmak, kaynakları ve insan gücünü çağdaş bir anlayış içinde değerlendirmek niyetindeyiz.

Önümüzdeki dönem, ortak bildiride açıklanan amaçlara yaklaşma dönemi olacak ve tabandaki bütünleşme hem güçlenmenin hem de barışın en güvenilir teminatı haline gelecektir.

GENEL-İŞ EMEK

DÜNYADA işçi eylemleri

BENGLADEŞ'TEKİ GERİCİ DARBE EMPERYALİZMİN ESERİDİR

Bengladeş'te yapılan darbe, karşı devrim sonunda Muciburrahman öldürüldü ve Müştak Ahmet başa geçti. Küçücük bir toprak parçası üstünde yaşam kavgası veren 80 milyon Bengal halkı, 1971'de kanlı bir savaştan sonra bağımsızlıklarına kavuşmuşlardı. Bu bağımsızlık Muciburrahman'ı bir ulusal kahraman yapmış ve tüm Bengal halkının umudu olmuştu. Ancak, ülkesinde gereken sosyal ve ekonomik önlemleri almayı başaramadığı için de çoğunluğun desteğini sağlayamamıştı.

Bengladeş 1971'den önce Pakistan'a bağlıydı. Pakistan'ın doğu kesimi olarak Batı'nın sömürgesiymiş gibi muamele görmüştü uzun seneler. Pakistan'da her zaman ikinci sınıf vatandaş olarak görülen Bengalliler hep huzursuzluk içindeydiler. Pakistan'daki seçimlerde Doğu Pakistan'a daha fazla özerklik tanınmasını isteyen Avami Partisi seçimleri kazanınca, Faşist zihniyetli Yahya Han tüm seçimleri iptal etmişti.. Bu nedenle de Pakistan'da ayaklanmalar başlamıştı. Faşist Yahya Han iktidarının askerleri, ayaklanmaları korkunç bir şekilde bastırma hareketine girişince, Doğu Pakistan'ın bağımsızlığını isteyen Hindistan buna karşı çıkmıştı. Ve Pakistan ile Hindistan arasında savaş başlamıştı.. Hint–Pakistan savaşında yüzbinlerce insan ölmüştü.. Bu savaş sonunda ise Bengladeş bağımsızlığını ilân etmiş ve Batı Pakistan'da tutuklu olarak bulunan Mucibur rahman serbest bırakılarak Bengladeş devletinin başına geçmişti.

Muciburrahman'ın Amerika'ya karşı tutumunu beğenmeyen ve yarım kalmış da olsa devletleştirmelerden zarar görmüş olan Bengladeş burjivazisinin ve emperyalizmin, Bengal'deki karşı devrimde büyük rolü vardır.

Bengladeş silahlı kuvvetlerinin ve egemen sınıflarının desteği ile hareket eden Müştak Ahmet, yönetimi ele geçirdikten sonra belki de Arap sempatisini ve dolayısıyla da paralarını çekmek için Bengladeş'in adını " Bengladeş İslâm Cumhuriyeti" olarak değiştirmiştir. Muciburrahman tarafından çok tutucu ve çok batı yanlısı olarak tanımlanan Müştak Ahmet şimdilik Amerika'nın ve Pakistan'ın desteğini elde etmiştir.

Çinhindi yarımadasını tamamen elinden kaçıran Amerikan emperyalizmi nin hiç olmazsa Bengladeş'i elinde tutabilmek için Müştak Ahmet'e yardım ettiği açıktır. Müştak Ahmet'e verilecek Amerikan dolarları ise Bengal halkının kaderini değiştirmeyecektir. Açlıktan kurtulmanın ve insanca bir yaşama düzeyine ulaşmanın yolu Bengladeş halkı için tektir.. Emekçi halkın iktidarı için mücadele etmek.

Bengladeş'te siyasi partilerin kurulması da yasaklandı

Sıkıyönetim Bengladeş'te siyasi partiler kurulmasını yasaklamıştır. Sıkıyönetim bildirisinde her türlü siyasi faaliyetlerin yasaklandığı, buna aykırı hareket edenlerin 7 yıla kadar hapis cezasına çarptırılacakları ve hükümetin kurulacak siyasi partilerin mallarına ve paralarına el koyacağı bildirilmiştir.

FAŞİSTLER LÜBNAN'I KANA BULADI

Lübnan'ın en büyük limankenti olan Trablusşam'da faşistlerle devrimciler arasında kanlı çarpışmalar sürerken, Beyrut'ta Başbakan Raşit Karami, bir ateş-kes sağlanabilmesi için kabineyi olağanüstü toplantıya çağırmıştır. Ancak hiç bir sonuç alınamamıştır.

Bildirildiğine göre Trablusşam dışındaki Zahorta köyü yakınlarında, bir yolcu otobüsünü durduran faşistler, otobüste bulunan 16 yolcuyu bir duvarın dibine dizdikten sonra makinalı tüfekle kurşuna dizmişlerdir. Katliamdan kurtulan olmadığı da bildirilmektedir.

EMPERYALİZM ORTADOĞU'DA GÜÇLENMEYE ÇALIŞIYOR

Emperyalizm tüm dünyada gerilemekte ve cançekişmektedir. Bir yandan kapitalizmin genel bunalımının sürekli olarak derinleşmesi, öte yandan sosyalist sistem ulusal kurtuluş hareketinin ortaklaşa mücadelesinin her geçen gün kuvvetlenmesi, emperyalizmin gerilediğini ortaya çıkarmaktadır.

Bütün bunlar gene de emperyalizmin kısa sürede çökeceği, hemen yok olacağı anlamına gelmez. Emperyalizm, bütün dünyadaki devrimci güçlerin ilerleyişi karşısında bazı bölgelerde düzenli olarak geri çekilmeyi uygulamaktadır. Elindeki güçleri, yokoluşunu mümkün olduğu kadar geciktirmek için, kendisi için en önemli bölgede yoğunlaştırmaktadır.

Günümüzde emperyalizm için hayati önem taşıyan bölgelerden biri de Ortadoğu ve Güney Asya'dır. ABD emperyalizmi Hindistan'da uğradığı son yenilgiden sonra, Bengladeş'te bir karşı devrimi tezgâhlamayı başarmıştır. Hindistan'da Amerikancı faşist muhalefet liderleri ileri Gandi yönetimi tarafından tesirsiz duruma getirilince, ABD emperyalizminin Hindistan'ı yeniden kendi sömürü alanına sokma emelleri kursağında kalmıştır. Buna karşılık Bengladeş'te bir darbe düzenlenmiş ve Özgürlükçü yönetimin devrilmesi başarılmıştır. Bengal halkının bağımsızlık mücadelesinin önderi Muciburrahman, faşistler tarafından öldürülmüştür.

Emperyalizm bütün olanaklarını Ortadoğu'daki gücünü sağlamlaştırmak için kullanmaktadır. İran, Suudi Arabistan ve Basra Körfezi Şeyhlik ve Emirlikleri emperyalizmin kontrolü altındadır. İsrail öteden beri ABD emperyalizminin Ortadoğu'da kendisini göstermeye başlamıştır.

İran, ABD'nin dünyada en çok silah sattığı ülkedir. Şah'ın faşist yönetimi, petrolden elde ettiği bütün gelirleri emperyalizmin Ortadoğu'daki egemenliğini koruyacak şekilde kullanmaktadır. Suudi Arabistan ötedenberi ABD'ye bağımlıdır. Emperyalizmin Türkiye'de de kurulmasına çalıştığı savaş sanayii böylece Ortadoğu'da emperyalizm için yeni bir sermaye pazarı oluşturacaktır.

ABD emperyalizmi Kissinger'i yeniden İsrail-Mısır arasında sözde bir barış sağlamak üzere Ordadoğu'ya göndermiştir. Kissinger bu gezisinde İsrail ve Mısır'dan önemli tavizler almıştır. Böylece ABD emperyalizmi iki ülke arasındaki "barış"ı destekliyorum bahanesi ile Ortadoğu halklarının mücadelesine yeni engeller getirecektir. Ne var ki bu çabalar Filistin halkının ve diğer Arap halklarının yoğun direnişi ile karşılanmıştır.

Öte yandan Basra Körfezi Emirliklerinden Bahreyn'de de yeni faşist girişimler gerçekleştirilmiştir. Bahreyn körfezde, bir parlamentoya sahip bir kaç ülkeden birisidir. Elliye yakın milletvekilinden oluşan parlamentoda sandalyelerin üçte biri sosyalistlerin elindeydi. Geçtiğimiz günlerde ülkede yoğun bir tutuklama ve baskı hareketi geliştirildi. Parlamento bu durumu protesto edince, Şeyh, parlamentoyu ve seçim yasasını feshetti.

Görüldüğü gibi emperyalizm, Ortadoğu'daki gücünü yoğunlaştırmaktadır. Bu arada Türkiye'nin son zamanlardaki girişimleri de ilginçtir. Önce finans kapital temsilcilerinden bir grup ve sonra da Cumhurbaşkanı İran'a gitmiştir. Ekim 1975 sonunda da İran Şah'ı Türkiye'ye gelecektir. Dışişleri Bakanı Basra Körfezine giderek, buradaki en gerici emirliklerle görüşmüştür. Filistin Kurtuluş Örgütünün Türkiye'de büro açması ise şimdilik te olsa engellenmiştir.

Emperyalizm, varlığını sürdürmek için Ortadoğu üzerinde yeni girişimlerde bulunmaktadır. Genel yıkılışını yavaşlatabilmek için elindeki bütün güçleri kendisi için en önemli olan bölgelerde yoğunlaştırmaktadır. Türkiye 'nin de bu amaçlarla gerici ilişkilere girmesine ve Ortadoğu'daki faşist rejimlerle ilişkiler kurmasına çalışmaktadır.

Bu gerçekleri gözönünde bulundurmak ve gerektirdiği devrimci mücadele birliğini kurmak tüm demokratik güçlere düşen en önemli görevdir.

LAOS'TA «DEVRİMCİ HALKÇI YÖNETİM» İŞBAŞINA GELDİ

Laos'un başkenti Vientian'da " Devrimci Halkçı Yönetim"kurulmuştur. Neo Lao Haksat Merkez Komitesi üyesi ve yeni yönetim komitesinin temsilcisi Fao Fim Ga Çan, yaptığı bir konuşmada" Laos halkının iktidarı ele geçirdiğini ve bu olayın, halkın Fransız sömürgeciliğine karşı ayaklanışının 30. yıldönümüne rastladığını"söylemiştir.

Öte yandan, Laos'ta iktidarı eline geçiren devrim hükümeti ülkenin kırmızı üzerine beyaz fil resmi bulunan bayrağını değiştirmiş ve bundan böyle Laos bayrağı olarak yatay mavi ve kırmızı şeritli üzerinde beyaz bir ay bulunan "Laos Yurtsever Cephesi" bayrağının kullanılmasını kararlaştırmıştır.

ÖZGÜRLÜK İSTEYEN KORSİKALILAR GENEL GREV YAPTI

Özerklik isteyen Korsikalı militanlar, Fransız hükümetinin adaya karşı takındığı sömürgeci tutumu protesto etmek amacı ile genel grev yapılması için çağrıda bulunmuşlardır.

Yeni kurulan, "BASKIYA KARŞI " komitesinin üyeleri olan militanlar, dükkânlarını ve işyerlerini kapatarak bütün Korsikalıların hükümet aleyhine yapacakları greve katılmasını istemişlerdir. Korsikalılar bu çağrı üzerine hemen harekete geçerek genel greve gitmişlerdir.

Korsika'daki militan örgüt olan "Korsika'nın Yeniden Doğuşu Hareketi"nin çalışmaları hükümet tarafından yasaklanmıştır. Korsikalı militanlar ise "BASKIYA KARŞI" ismi ile yeni bir örgüt kurmuşlardır.

LİBYA'DA DARBE GİRİŞİMİ BASTIRILDI

Libya'da, Ömer Abdullah Maheyşi adındaki bir Binbaşı, Libya Devrim Komite Konseyi Başkanı Albay Kaddafi'yi devirerek yerine faşist bir rejim getirmek amacı ile bir darbe girişiminde bulunmuştur. Maheyşi' nin darbe girişimi bastırılmış ve tesirsiz duruma getirilmiştir.

Libya İhtilal Komite Konseyi üyelerinden Albay Ebu Bekir Yunus, Libya'da Muammer Kaddafi'ye karşı girişilen darbenin doğru olduğunu ve bastırıldığını açıklamıştır.

Albay Yunus, Libya taraftarı " El Mesa" dergisine verdiği demeçte, Binbaşı Ömer Abdullah Maheyşi'nin, bir darbeye girişmek üzere, çevresindeki subaylara çengel atmaya çalıştığının tesbit edildiğini söylemiş ve şöyle devam etmiştir:

"Binbaşı Maheyşi'nin davranışlarındaki anormalliği bir süreden beri izliyorduk. Albay Kaddafi, Maheyşi ' nin durumunu bilmesine rağmen onu doğru yola sevketmek için, sonuna kadar elindeki bütün imkanları kullanmıştır. "

ARJANTİN DEVLET BAŞKANI BAYAN PERON'UN BERBERİNE BOMBA ATILDI

ARJANTİN'DE KARIŞKLIKLAR SÜRÜYOR

Arjantin'de tedhiş olayları giderek artmakta ve faşistler kan üstüne kan akıtmaktadırlar. Hükümetin tedhiş olaylarına karşı etkili önlemler almadığı Arjantin'de, Ocak ayından bu yana öldürülenlerin sayısı 400'ü bulmuştur.

Tedhiş olaylarını, anti-komünist ittifakına mensup sağcıların düzenlediği bildirilmiştir.

İşçi liderleri Bayan Peron'u Arjantin'i içinde bulunduğu güçlüklerden kurtarmak için kararlı hareket etmemekle suçlamaktadırlar.

TÜRKİYE'DE işçi eylemleri

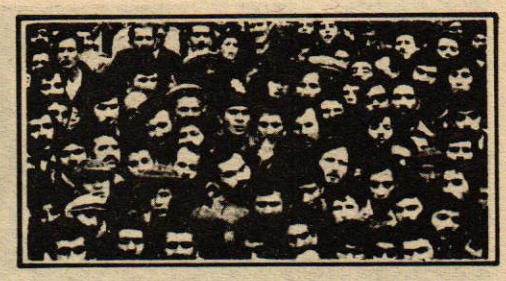

Tarım Müsteşarlığında 13 işçi işten çıkarıldı

Başbakanlığa bağlı Toprak ve Tarım Müsteşarlığında işçi kıyımı hızlanmış ve son olarak 13 işçinin işine son verilmiş, 36 işçinin de çıkış işleminin hazırlandığı öğrenilmiştir.

İşten çıkarılan işçilere, üyesi bulundukları Devrimci Toprak-İş'ten ayrılmaları için baskı yapılmış. İşçiler sendikalarından ayrılmayınca da işlerine son verilmiş.. İşine son verilen işçilerin yerine komandoların alındığı öğrenilmiştir.

Santral Otelinde çalışan işçiler direnişe geçti

İstanbul'da Santral Otelinde çalışan işçiler, işçi haklarının kısıtlanmasını öne sürerek direnişe geçmişlerdir.

Santral Otelinde çalışan Oleyis Sendikasına kayıtlı 60 işçi, direnişlerine neden olarak, üyesi bulundukları Bağımsız Marmara Oleyis Sendikası tarafından bir süre önce otel işvereni ile yapılan toplu iş sözleşmesinin uygulandığını göstermişlerdir.

İşçi temsilcileri, işverenin sözleşme akdini tatbikatına ve baş temsilci Yücel Diren'in feshedilen anlaşmasının geçersizliğine işveren tarafından karar verilinceye dek direnişi sürdüreceklerini söylemişlerdir.

Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide'nin grevleri eleştirmesi, Türk-İş içinde eleştirilere yol açtı

Son işçi eylemleri ile ilgili olarak Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide'nin "Grev ve direnişlerin işçiler aleyhine olduğunu" söyleyerek eylemlere karşı çıkması Türk-İş'e bağlı kuruluşlar arasında geniş tepkilere yolaçmıştır.

Türkiye Gazeteciler Sendikası, "İşveren tarafından yapılan yasa dışı işlemlere karşı her türlü işçi eylemini desteklediklerini, Şide'nin demecinin Türk işçisinin görüşlerini yansıtmadığını" açıklarken, Tür-İş Yönetim Kurulu üyesi Adnan Başaran ve Deri-İş Sendikası Genel Sekreteri Adnan Gürkule' de "Türk-İş Başkanlar Kurulunun derhal toplanmasını ve son durumları gözden geçirmesini" istemişlerdir.

Kuzeybatı Bölgesi Demiryolları Sendikası Başkanlığını da yapan Başaran "Şide'nin demecinin bugünkü Türk işçi hareketi ile ters düştüğünü" belirtmiş, "İşçi eylemlerinin nedenlerini araştırmak gerekir" demiştir.

EGE Çivi Fabrikası İşçilerinin direnişi sürüyor

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikasına üye oldukları gerekçesiyle Denizli Ege Çivi Fabrikası'nın işlerine son verilen 57 işçisi, 26 Temmuz'da başlattıkları direnişi sürdürmektedirler.

Anadolu Cam'da direniş sürüyor

Mersin'de bulunan 1350 işçinin çalıştığı Anadolu Cam Sanayiinde 1 Eylül'de yapılan direnişten sonra da huzursuzluğun devam ettiği bildirilmiştir. DİSK'e bağlı Hür Cam-İş Sendikası Şube Başkanı Mustafa Dilmen "Bu huzursuzluğun sona ermesinin kendilerinin toplu sözleşme yapmaları ile sona erebileceğini" söylemiştir.

BİR İŞÇİNİN ÖLMESİ DİRENİŞE YOLAÇTI

Bir işçinin işkazası sonucu ölmesi üzerine işçiler, işvereni gerekli tedbirler almadığı için protesto etmek amacıyla, daha önceden direnişe geçmişlerdi. Jandarma Komutanı işveren durumundaki Genel Müdür Hulusi Soykut ve işçileri temsilen 15 işçinin imzaladığı protokol üzerine işçiler yeniden işbaşı yapmıştı. İşçilerin protokole koydukları maddeler, genellikle iş güvenliğinin gerektirdiği koruyucu malzemenin işçilere verilmesi ve işgüvenliği ile ilgilidir.

DİSK'e bağlı Hür Cam-İş Sendikasından yapılan açıklamaya göre, işyerinde daha önce örgütlenmiş bulunan Türk-İş'e bağlı Kristal-İş'in bu protokolün gerçekleşmesi için etkili hiç bir çaba harcamadığı belirtilmiştir. Açıklamada daha sonra şöyle denilmiştir: "Hür Cam-İş'e üye olan işçileri de toplu sözleşmenin gerektirdiği haklardan yararlandırmamak ve ücretlerinden kesintiler yapmak yoluyla baskı altında tutmaktadırlar. Toplu sözleşme dönemi yaklaşmaktadır. Yetkiyi alacağız ve toplu sözleşmeyi yapacağız. Sarı sendikaların her yeni oyunda, çürüyüş ve yokoluş süreçleri daha da hızlanmaktadır."

Petrol Kimya-İş Gripin'de greve gidiyor

DİSK'e bağlı Petrol Kimya-İş Gripin'de grev kararı almıştır. Uzun süredir Gripin Laboratuvarı A. Ş. ile sendika arasında sürmekte olan Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanan bu işyerinde grev kararı alınmıştır.

Öte yandan 3000 işçinin çalıştığı Petkim Petrokimya A. Ş.'deki işçiler iki günlük yemek boykotu yapmışlardır. 3000 işçinin çalıştığı Petkim Petrokimya A. Ş. tesislerinde çalışan işçiler işverenin yemek fiyatlarına zam yapmasını protesto ederek iki günlük yemek boykotu yapmışlardır. Bu iki günlük direniş sırasında Petrol Kimya-İş Sendikası duruma müdahale etmiş ve yemek fiyatlarına yapılan zammın kaldırılmasını sağlamıştır. Sorunun çözülmesiyle, işçilerin direnişi de bitmiştir.

Denizli'de Faşizmi protesto için başlatılan ölüm orucu, 6 işçinin komaya girmesi nedeniyle sona erdi

Sendika seçme özgürlüğünün kısıtlanmasını ve faşizmi protesto amacı ile ölüm orucuna başlayan Denizli Basma ve Boya Sanayiindeki altı işçinin direnişi, yedinci gün sonunda işçilerin tamamının komaya girmesi ile sona ermiştir.

Sosyal Sigortalar Kurumu Hastahanesine kaldırılan işçiler derhal tedavi altına alınmış, ilk gıda olarak besleyici serum verilmiştir.

Karadeniz Bakır İşletmesindeki olayların içyüzü

Samsun Karadeniz Bakır İşletmeleri, Amerikan sermayesi ile kurulmuştu. Hissenin yüzde 51'i Amerika'ya, yüzde 49'u ise özel şirketlere ve şahıslara ait dev bir kuruluştu Samsun Karadeniz Bakır İşletmeleri. İşletmelerde Mühendis, tekniker ve işçi olarak toplam 800'e yakın insan çalışmaktadır.

Bakır işletmelerinde iki ayrı sendika vardır:

1- DİSK'e bağlı Maden-İş,

2- Bağımsız Çağdaş Metal-İş.

Karadeniz Bakır İşletmelerinde bir dönem önceki sözleşmeyi Çağdaş Metal-İş yapmıştır. Haziran 1975'de yapılması gereken sözleşmede bu iki sendika arasında yetki uyuşmazlığı çıkmış ve iş mahkemesi kararı ile referanduma başvurulmuştur. Yapılan referandumu Çağdaş Metal-İş üç oy farkla kazanmıştır. Referandum oylamasını yalnızca üç oy farkla Çağdaş Metal-İş'in kazanmasından sonra olaylar gelişmiştir. Sahte imza ile oy kullanıldığı iddia edilerek oylamanın yenilenmesi istenmiştir. Tabii Çağdaş- Metal-İş bu istemi kabul etmemiştir. İşveren, daha ılımlı bir tutum izleyen Çağdaş Metal-İş'le sözleşme yapmak istediğinden, Maden-İş üyelerine, baskı yapmaya başlamıştır. İşveren, son olarak Maden-İş üyesi bir mühendisin işine son verince hava iyice gerginleşmiştir.

Bu nedenle 1975 Ağustos başlarında Maden-İş'in işverene karşı başlattığı, direniş eylemi gelişmiş ve iş yerlerini terketmeye kadar varmıştır. İşçilerin direnişi ve işyerlerini terketmesi karşısında, işveren elindeki silahların birisini daha kullanmaya çalışmış ve polisle jandarmadan yardım istemiştir. Polis ve jandarma fabrikanın etrafını çevirmiştir. Fabrikanın kordon altına alınması, işçileri, İşletme Müdürü Dündar Seyhan'ı protesto direnişine götürmüştür.

Olaylar sürerken Ağustos ortalarında 400 işçinin isim listesi fabrika kapısına asılmış ve listede ismi bulunan 400 işçinin iş akdinin feshedildiği açıklanmıştır. Ancak bu 400 işçiden yalnız 200'üne iş akidlerinin feshi ile ilgili olarak resmi yazı gelmiş diğer 200 işçiye bir başka yazı gelmiştir. Bu yazıda işçilerin Çağdaş Metal-İş'e geçerek işbaşı yapmaları bildirilerek, baskı yapılmıştır. Direnişte olan ve işveren tarafından ikiye bölünmek istenen 400 işçi "ya hep beraber, ya da hiç birimiz" diye karar alıp, alınan bu kararı işverene bildirmişler. Bunun üzerine MC hükümeti fabrikaya gizlice yeni işçi almaya başlamış ve bu haber işçiler tarafından duyulmuştur. Direnişte bulunan 400 işçi fabrikanın kapılarını tutarak, işe yeni alınan işçileri içeri sokmamışlardır. Bu arada fabrika içinde bir patlama olmuştur. Elektrik cereyanı veren trafo patlatılmış, milyonlarca liralık zarar olmuştur. Patlama olayından sonra MC, sağcı basın aracılığı ile komandolarının seslenmiş ve 400 kişilik işçiye ihtiyaç olduğunu açıklamıştır. Fabrikadaki işçiler ise, devamlı, sıcak tutulması gereken yüksek fırını direniş sırasında, sürekli olarak sıcak tutmak için nöbetleşe çalışmışlar, fabrikanın yeniden üretime geçmesi halinde fırının hazır olmasını sağlamışlardır.

Bu arada İşletme Müdürü Jandarma, aracılığı ile direniş yapan işçileri fabrika bahçesinden dışarı attırmıştır.

Direnişe katılan işçiler, kendilerine yöneltilen suçlamaların tümünü reddetmektedirler. Edindiğimiz bilgilere göre, elektrik trafosu işçiler tarafından değil, işveren tarafından bombalanmıştır. Fabrikanın eski Genel Müdürü Mehmet Erdemir'in MC hükümetince üç ay önce görevinden alınmasından sonra, fabrikanın üretiminde azalma görülmüştür. Fabrikanın zarara doğru gittiği, edindiğimiz haberler arasındadır. Gene elimize geçen haberlere göre, İstanbul'da bulunan ve yabancı bir şirket olan YUTONG firması kişilere ait hisseleri gizlice ve de yüzde 75 zararına toplamaktadır. Böylelikle fabrika, oynanan bu oyunlarla yabancıların tekeline geçecektir.

Karadeniz Bakır İşletmeleri İşletme Müdürü Dündar Seyhan'ın bir süre önce, yabancı firma olan YUTONG'ta idareci olarak çalıştığı gerçeğini de hesaba katarsak, edindiğimiz bilgilerin doğruluk ve kesinlik kazandığı daha açık olarak anlaşılacaktır. İşletme Müdürü yanlış-yalan hesaplarla fabrikayı zarara sokmakta ve tezgahlanan çirkin oyunlarla kamuoyuna yanlış bilgi vermektedir. İşletme Müdürü fabrikanın zarara gittiğini kamuoyuna açıklayarak hisselerin YUTONG'ta toplanmasını sağlıyor. İşletmenin kuruluşunda sermayenin yüzde 51'i Amerika'ya ait olmasına karşın, bugün bu yüzde 51 hisse Türk devletinin eline geçmiştir. Ağırlığını devlet hissesi oluşturan bir işletmeyi özel sektöre devretme hevsinde olanlar ve bu yüzden çeşitli oyunlara giren, işçiler üstündeki oyunlarını da sürdürmektedirler.

Olaylarla ilgili soruşturma için Devlet Güvenlik Mahkemesinden bir ekip 9 Eylül'de Samsun'a gitmiştir.

Sonucu bekleyip göreceğiz.. Ancak şunu söylemek gerekir ki, milliyetçiyim diye ortaya çıkıp ta, yabancı şirketler için çalışan satılmışlar, işçi sınıfından gereken dersi alacaklardır. O günler de çok uzakta değildir.

Geleceği belirleyen sorunlar

prof. bahri savcı

Türkiye, hiçbir zaman, dünyaya bu kadar ters düşmemiştir. Bu yargımızda bir abartma yok. Geleceğin dünyasını belirleyecek olan sorunlara bir bakalım. Sonra da Türkeşli, Erbakanlı, Feyzioğlu'lu Hükümete bir bakalım, bunun böyle olduğunu görürüz. Bu hükümet, dünya toplumlarının çabalarına ters bir bilgisizlik içindedir.

Bugün dünyada bireysel-liberal olan ülkelerde bile, bir sola açılış araştırmacılığı ve eğilimi vardır. Geleceğe sağlıkla geçmek isteyen ülkeler, daha bugünden geleceği belirleyen sorunlar ile uğraşmaktadır.

Ve biz işte bu sorunlara yabancılaşmış bir siyasal ve sosyal ortam içinde yaşamayı sürdürüyoruz. Şimdiki hükümet bunu daha da koyulaştırıyor.

Bu yargıyı daha iyi anlamak için, tüm ülkelerdeki çağdaş sorunlara bir bakalım.

Bunların hepsinde bir birleşik amaç vardır: Ekonomik kalkınmayı gerçekleştirmek.

Bu ülkeler, bu amaca varmak için son 25-30 yılda birbirine zıt yöntemler uyguladılar. Fakat hepsinde ortaya kimi birleşik sorunlar çıktı.

Bu sorunlar birleşikliği de, onları, adeta bir birleşik felsefe üzerinde topladı, ve de toplamaktadır. Oysa İkinci Dünya Savaşından beri Türkiye'yi yöneten DP-AP-MC çizgisi ise bu birleşik felsefeye, yönteme, hep ters düştü. Şöyle ki :

I. İşçi devinimleri (hareketleri) sorunu: Her ülkede, böyle bir sorun ortaya çıkmıştır.

Bir kez, hem kırsal üretim alanında, hem de sanayi üretimi alanında, iş, ya da, çalışma ailesinin boyutları genişlemiştir. Öyle ki, örgütlü, örgütsüz olsun dünyada bir "çalışanlar çoğunluğu" nun ağırlığı sorunu ortaya çıkmıştır. Öyle ki dünya, bir "çalışanlar toplumu" olmuştur demek gerekir.

Öyle ise, ülkenin yazgısını belirlemek demek olan modern politikayı belirlemek işlevi de, bu çalışanlar ailesinin ekseni üzerine dayanmıştır; dayanmak gerekmiştir. Bunun için de bir husus gerekmektedir: Bu çalışanlar toplumlarının örgütsel ve bilinçsel gelişmesini tamamlamak...

İşte, dünyanın geleceğini belirleyecek etmenlerin başında, şimdi, bu sorun gelmektedir. Her ülke, bunun hızlı ve mutlu gelişmesinin yollarını aramaktadır.

MC ise bu gelişmenin, sermaye tekelinin egemenliğini bozacağını bildiği için onun tersini aramaktadır.

II. Uluslararası ilişkilerde olaylara yaklaşım sorunu: Bugün dünyayı bir üçlü bölünme içinde gördüğümüzü söyleyebiliriz: Süper devletler bölümü; onların kendine doğru çekici etki alanına düşmüş ve onlardan biri ile bloklaşmış peyk devletler bölümü; kendileri ni bu etki alanı dışına atabilmiş yansız ve bloksuz devletler bölümü...

Süper devletler ile etraflarındaki bloklardan büyük vurucu birer kudret ortaya çıkmıştır. Fakat bu, onlar arasında bir "Dehşet Dengesi" doğurmuştur. Bu dehşet korkusu, giderek, onlar arasındaki sürtüşme noktalarının en aza ve en tehlikesize indiren bir " yumuşaklık dengesi" yaratmıştır. Böylece süper devletler arasında "Çatışmadan kaçınma" içgüdüsü ve onun arkasından bilinci üzerine dayalı bir yumuşaklık evresi doğmuştur.

Bu yumuşamanın en dibinde yatan etken, aslında dünyanın bir "Çalışanlar Toplumu"na dönüşmesi yatmaktadır.

Evet Süper Devletler, ellerindeki korkunç silahları kullanmaktan ürkerek, bu silahların kullanılmayacağı bir dengeyi aramışlardır önceleri... Fakat aslında hem bireysel-liberal ülkelerde hem sosyalist ülkelerde gelişen "Çalışan Grupların Siyasal Güçleri" bu süperlerin yönetim mekanizmalarını sürekli bir etki altına alarak, onları "Çatışmadan Kaçınma" bilincine erdirmiştir.

Bu, önce süperlerden başlamak üzere, tüm dünyanın uluslararası ilişkilerin de birbirine barışçı açıdan yaklaşmaları olayını yaratmıştır.

Yalnız burada dikkat edilecek bir yer var : Bu barışçı açıdan yaklaşılma, ancak ve ancak, çok enerjik, çok cesur girişimlerle gidilebiliyor. İşte Birleşik Amerika uzak doğuda iki kez "Yenilmiş olmayı" kabul etme cesaretini göstererek, yumuşak yaklaşımı sağlamıştır. İşte Fransa kuzey Afrika'da "Yenilmişliği" kabul ederek aynı yumuşak yaklaşımı elde etmiştir. İşte Kıbrıs ' ta Türklerin enerjik ve cesur girişimleri, öteki devletleri, dünyada doğmakta bulunan yumuşak yaklaşımı bozmaktan alakoymuştur.

Fakat MC Hükümetimiz son aylarda Türk Uluslararası Politikasını gerçekçilik, enerji ve cesaret öğelerinden yoksun kılmıştır. Bu, öteki uluslara, özellikle Amerika'ya Türkler karşısında direnme sevdasını aşılatmıştır. Eğer, Türk Hükümeti gerekli enerjiyi, cesareti ve gerçekçiliği sürdürebilirse, uluslararası ilişkilerden barışçı açıdan yaklaşımın sürdürme zorunluğu olan öteki devletler de politikalarını ona göre ayarlayacaklardır.

III. Özgürlükler Sorunu: Dünyanın ve bu arada Türkiye'nin geleceğini belirleyen bir sorun, daha doğrusu bir etmen de, demokratik özgürlükler sorunudur.

Bugün hem bireysel-liberal felsefe ülkelerinde, hem sosyalist ülkelerde, hem de üçüncü dünya ya da bloksuzlar ülkelerinde "Özgürlük", peynir ekmek gibi yaşamın zorunlu bir öğesi olmuştur.

Özgürlük, bireysel-kapitalist ülkelerde "Sömürü"nün sonu anlamını kazanmaya doğru gelişmektedir.

Özgürlük, sosyalist ülkelerde de insansal kişiliğin son aşaması olan "Açık Toplum-Açık Evren" kurmanın koşulu anlamını kazanmıştır.

Özgürlük, kabilesel gelenek ülkelerinde ise, ilkel toplum bağlarından kurtularak çağdaşlaşmanın koşulu olmuştur.

İşte şimdi dünya; özgürlükleri, önce kökeninde korumak çabası içindedir. Sonra da onu yerel ve çağdaş koşulların ona yüklediği yeni içeriklerle gerçekleştirme çabasındadır.

Oysa ki ; geleceği belirleyen bu etmen karşısında, bizim MC Hükümetimiz ne yapıyor ?

a) Bireysel-liberal felsefeyi, sömürüyü yoğunlaştıran bir araç durumuna getiriyor.

b) Toplumu, hızla açık toplum olmaktan çıkararak, ümmet toplumu durumuna dönüştürmeye uğraşıyor.

c) Yaşamı, ilkel Asyacı toplum kuralları ile yönetme yolunda çaba gösteriyor.

Bugün, en önemli özgürlüklerden birisi de, devlet yetkilerinin; devleti ele geçirmiş bürokratlar-teknokratlar-onları avuçları içine almış politikacılar tarafından çürütülmemesi için, bir "Eleştiri ve Denetim Sağlama Özgürlüğü" dür. Bu da, düşünce ve düşüncesini deyimleme özgürlüğünü doğurur ve ona da yanır.

Bu iki özgürlük, ne oranda açık toplum uygulamasına kavuşursa, gelecek o oranda gelişme temelleri üzerinde kurulacaktır.

Bizim MC Hükümetimizin yaptığı ise, kendisine köle bir bürokratlar-teknokratlar kitlesi yaratmaktır. Bu da, sonunda, devlet yetkilerinin çürütülmesi olayını teşkil eder.

BU ŞEHİR BÖYLEDİR İŞTE

Gelme! Bu şehrin kalabalığına
Ergeç yol olur başın
Ezip geçerler seni de bir gün
İster sevgilin olsun, ister arkadaşın
Bak! Benim alnım nasıl kırıştı
Gelip geçen otobüslerden, taksilerden
Nasibimi aldım bu şehirde
İkiyüzlü, yalan dolu sevgilerden
Her gece yorgun kalbime trenlerin
Biri geldi, biri gitti
Başımda zonkladı vapur düdükleri
Huzurum kalmadı, umudum bitti
Bu şehir eritti beni, kahretti
Bu hiç bitmeyen uğultu, bu kalabalık
Sonra; o utanmaz yüzleri insanların
Sonra o yalanlar, o vefasızlık
Bir gün hayal meyal hatırlarsın
Sen de benim gibi eski zamanları
Gelme! Bu şehir böyledir işte
Değirmen misali öğütür insanları.

Ümit Yaşar OĞUZCAN

IV. Ekonomik Sistemin Geliştirilmesi ve Değiştirilmesi Sorunu: Bugün; sosyalist ülkeler, insansal kişiliğin gerektirdiği son aşama olan "Açık Toplum-Açık Evren" özgürlüğüne doğru gidiyordu. Bunun yanında liberal felsefe ülkeleri de, geleneksel kapitalist ekonomik mekanizmalarını değiştirme sorunu ile karşılaşmışlardır.

Bu sorun, kısaca, şu çizgileri ile belirir:

a) Artık, şimdiye kadar doğal olarak "Sömürü" getirmiş olan "Bireysel - Özel girişim merkezleşmesi" önlenecektir.

b) Bununla birlikte, Avrupalılık ailesinin değerlerinden ve geleneklerinden birisi olmuş olan özel girişimin, bütün temelleriyle yok edilmesine kadar uzanılmayacaktır.

c) Ve bununla birlikte, sömürünün herhangi bir tohumunun da yeniden yeşermemesi için, ekonominin; temeli, işçi-köylü-hizmet erbabından kurulu "Çalışanlar" denetimi altında tutulması sağlanacaktır.

d) Bunun için de, ekonomi, bir merkezsel-Bilimsel planlamaya bağlanacak ve bu ekonomiye, kaynak bulma işi de, bir merkezsel örgütlenmeye kavuşturulacaktır.

e) Bütün bunlarla ekonomik sistemin değiştirilmesi sağlanırken, içinden yürünecek "Geçiş Döneminde" de, verim düşürülmeyecektir.

Şimdi, bizde, MC Hükümetiyle bunların ne kadar tersine gidildiğinin ayrıntılarının belirtmeye gerek yoktur. Yukarıdaki beş nokta, sanki bu dünyanın sorunu değildir. Bunlar bizim MC Hükümetimiz için, ayrı bir dünyanın diliyle yazılmış anlaşılmaz bir bilmecedir.

V. Sonuç : Geleceği belirleyen bu sorunlardan, demokratik dünyanın aradığı ve yöneldiği şu politika oluşmaktadır:

a) Uluslararası ilişkilerde barışçı yaklaşımı gerçekleştirmek için tutarlı-enerjik-cesur girişimleri sürdürürken ;

Özgürlükler sorununu, yeni boyutları içinde, yeni içerikleriyle geliştirirken ;

İşçi devinimlerini (hareketlerini), çalışanlar toplumunun örgütsel ve bilimsel aracı durumuna getirirken;

Ve özellikle sömürüsüz biryeni ekonomik sisteme dönüşü gerçekleştirirken;

Herzaman ve herzaman ihtilal dışı kalmakta dayatmak;

b) Bu nedenle, orduyu, herhangi bir egemen sınıfın aracı olarak kullanmaktan mutlaka ve mutlaka kaçarak ve kaçınarak, onu bu gelişmelerin gerektiği çizgide bırakmak;

c) Demokrasinin bu yeni evresine, sanayiin-kırsal bölgelerin- aydınların bütünleşmesini dayanak kılmak...

Evet Türkiye, hiçbir zaman, dünyaya, bu sorunlara ters düşerek bu kadar ters düşmemiştir.

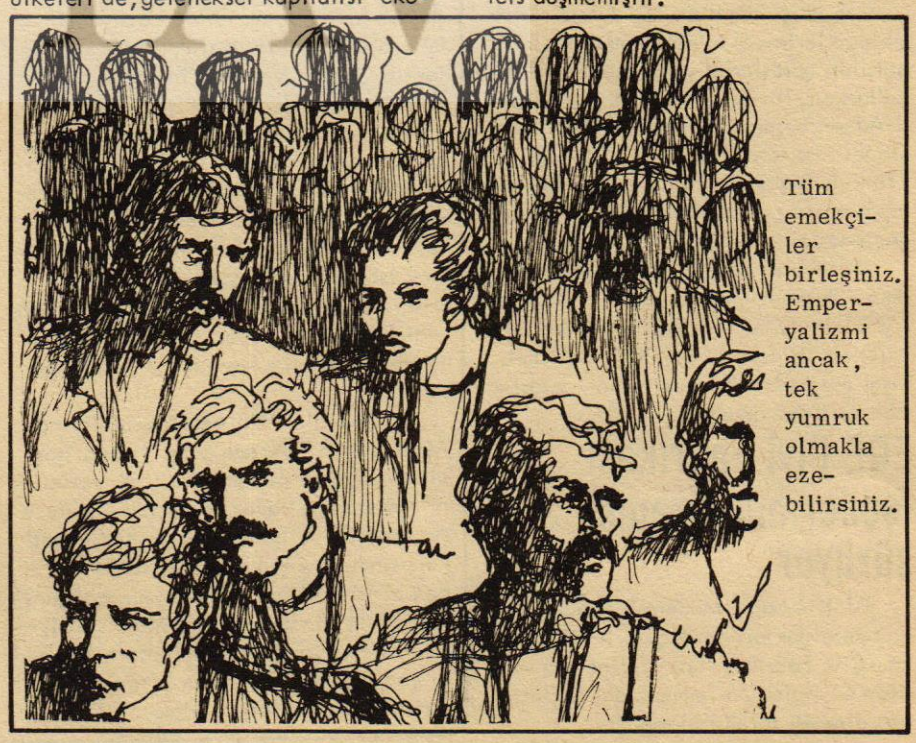

Tüm emekçiler birleşiniz. Emperyalizmi ancak, tek yumruk olmakla ezebilirsiniz.

ÖRGÜTTEN HABERLER

SİVAS ve ÇORUM ŞUBE KONGRELERİMİZ YAPILDI

Sendikamız Sivas ve Çorum Şube Kongreleri yapılmış, Sivas Şube Başkanlığına Mehmet Güneş yeniden seçilirken, Çorum Şube Başkanlığına Yılmaz Sakınmaz getirilmiştir.

SİVAS KONGRESİ

Sivas Şube Kongremiz 24 Ağustos günü yapılmıştır. Kalabalık bir konuk topluluğunun da hazır bulunduğu kongre, Şube Başkanı Mehmet Güneş'in yaptığı açış konuşması ile çalışmalarına başlamıştır.

Kongrenin divan başkanlığını Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Mustafa Sığan, başkan yardımcılığını İdris Altan, katiplikleri de Abdullah Güray, ve Ömer Özdemir yapmıştır. Divanın oluşması ve yerini almasından sonra, gündem gereğince saygı duruşu yapılmış ve konukların konuşmasına geçilmiştir. Söz alan bütün konuşmacılar Genel İş'in özgür ve devrimci sendikal anlayışını benimsediklerini ve desteklediklerini belirterek, Genel-İş gibi güçlü ve gerçek bir işçi sendikasını yıkmaya, parçalamaya hiç kimsenin gücünün yetmeyeceğine de değinmişlerdir. Konuşmacılar MC hükümetinin dış politikadaki, tutarsız davranışlarını da eleştirmişlerdir.

Mehmet Güneş Yılmaz Sakınmaz başkan

Konukların konuşması tamamlandıktan sonra tahmini bütçelerin okunmasına geçilmiş ve daha sonra da raporlar üzerinde eleştirilere geçilmiştir. Söz alan tüm delegeler çeşitli konulardaki görüşlerini dile getirerek, önümüzdeki dönem daha yararlı ve yoğun bir çalışmanın içine girilmesi gerektiğini söylemişlerdir. SSK'nın vurdumduymazlığından, yakınan işçiler, mide ağrısına göz doktorunun baktığını söyleyerek, bu gibi çelişkilerin ortadan kaldırılmasının kaçınılmaz olduğunu belirtmişlerdir.

Konuşmacı delegelerin sözlerini bitirmelerinden sonra Sivas Belediye Başkanı söz almış ve delegelerin eleştirilerini cevaplandırmıştır. Belediye başkanı, belediyelerde çalışan işçilerin dertlerini çok iyi bildiğini, ancak Belediye Gelirleri Yasasının çıkmadığı için bu dertlere çözüm yolu bulmakta güçlük çektiklerini belirtmiştir. Bazı eleştirilerin önümüzdeki toplu sözleşme ile çözümlenebileceğini de sözlerine ekleyen belediye başkanı "işçilerin huzur içinde yaşamalarını ben de arzu ederim. Ancak belediye Gelirleri Yasası çıkmadığı için bu arzum içimde kalıyor" demiştir.

Son olarak, Şube Başkanı Mehmet Güneş eleştirilere cevap vermek üzere, söz almış ve bu istemini yerine getirmiştir.

SEÇİMLER

Konuşmaların tamamlanmasından sonra gündemin son maddesi olan seçimlere geçilmiş ve yapılan oylama sonunda Mehmet Güneş'in yeniden şube başkanlığına getirildiği belli olmuştur.

Yönetim Kuruluna Nurettin Kurter, Erol Görkök, Zekeriya Keser, Hakkı Erpolat, Muttalip Tuna ve İsmail Taştan seçilirken, aynı kurulun yedek üyelikle-rine de Ali Pek, Abdurrahman Peker, Mehmet Çakır, Ahmet Yılmaz, Seyfettin Moroğlu ve Fahrettin Kocaoğlu getirilmişlerdir.

Onur Kuruluna şu üyeler seçilmiştir İhsan Keneş, Salim Öcal ve Osman Ünlü. Bu Kurulda yedek üyeliklere de R. Zeki Yaman, Ömer Bahar ve İbrahim Aydoğdu seçilmişlerdir.

Abdullah Aydın, Ahmet Zeki ve Hasan Uzunoğlu'nun getirildiği Denetim Kurulunun yedek üyeleride Neşet Yılmaz, Kadir Geçgel ve İsmail Konk olmuşlardır.

Genel Merkez Genel Kurul delegeleride şu üyeler olmuştur: Ali Pek, Hüseyin Demir, Kemal Ekmekçioğlu, Seyfettin Moroğlu, Hacı Kümük ve Fahrettin Kocaoğlu.

ÇORUM KONGRESİ

Çorum Şube Kongremiz de 24 Ağustos pazar günü yapılmış ve Şube Başkanlığına Yılmaz Sakınmaz seçilmiştir.

Delege çoğunluğunun salonda olduğu anlaşılınca, Şube Başkanı Muharrem Mutlu açış konuşması ile kongreyi açmıştır. Divan Başkanlığına Fuat Gürses, başkan yardımcılığına, Mustafa Gezici, katipliklere de Müfit Girdaban ve Kemal Güleç'in getirilmesinden sonra saygı duruşu yapılmış ve konukların konuşmasına geçilmiştir. Söz alan konuklar çeşitli konulardaki görüşlerini, açıklamışlardır.

Konukların konuşmalarından sonra raporların okunmasına ve daha sonra da raporların eleştirisine geçilmiştir. Söz alan delegelerin çoğunluğu birlik ve beraberlik içinde olmak gerektiği inancında olduklarını söyleyerek, Genel-İş'i parçalamak isteyenlere karşı yoğun bir mücadeleye girilmesi gerektiğini de belirtmişlerdir. İşçi sınıfının kapitalist, emperyalist olmadığına da değinen bazı konuşmacılar, işçi sınıfının yerini, kim olduğunu ve kimlere karşı mücadele etmesi gerektiğini bilmesi şarttır demişlerdir.

Eleştirilerden sonra gündemin sonuna gelinmiş ve seçimlere geçilmiştir.

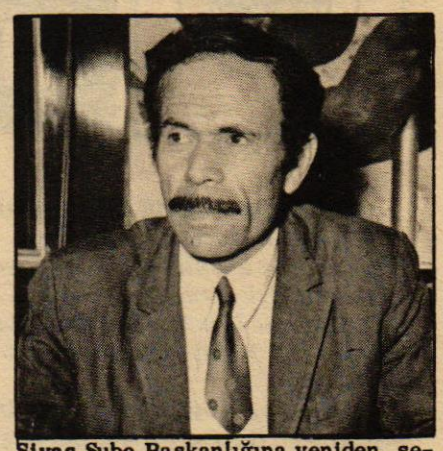

Sivas Şube Başkanlığına yeniden seçilen Mehmet Güneş.

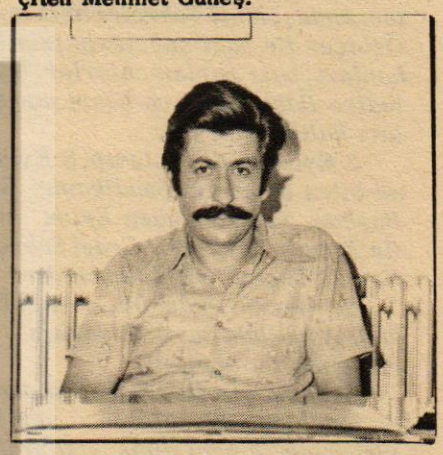

Çorum Şube Başkanlığına getirilen Yılmaz Sakınmaz.

SEÇİMLER

Yapılan oylama sonunda Yılmaz Sakınmaz'ın Şube Başkanlığına getirildiği, belli olmuştur.

Mustafa Keloğlan, H. Ahmet Büyükgazez, Müfit Girdaban, Sadık Kepçe, Sabit Kılıç ve Avni Eliaçık Yönetim Kuruluna seçilirken, aynı kurulun yedekliklerine de Alaaddin Ildır, Mustafa Gezici, Mustafa Bağcı, İsmail Kıran, Sami Çenesiz, Nejdet Küçük ve Hüseyin Bozkurt getirilmişlerdir.

Onur Kuruluna Cemalettin Uçkan, Remzi Kırcalı ve Şahin Karaman, aynı kurulun yedekliklerine ise Memduh Şimşek, Yalçın Sol ve Recep Kütükçü seçilmişlerdir.

Denetim Kurulu da şu üyelerden oluşmuştur: Nezakir Zorlu, İsmail Çağlar ve Cevdet Başkent. Denetim Kurulu yedek üyeliklerine de Süleyman Pekdemir, Nuri Can ve Şükrü Yalçın Seçilmiştir.

Genel-İş EMEK, kongresi yapılan Sivas ve Çorum Şubelerimizin yeni seçilen yöneticilerini kutlar, kendilerine çalışmalarında başarılar diler.

GELİN DOSTLAR BİRLİK OLALIM

Birlik olmanın zamanı geldi
Gelin dostlar gelin birlik olalım
Herkes isteğini aradı buldu
Gelin dostlar gelin birlik olalım.

Birlik ile arı yapar yuvayı
Her gönül arzu eder sultan sarayı
Yalnız çalışanlar alır havayı
Gelin dostlar gelin birlik olalım.

Birlik olursak kollar bükülmez
Önümüze kara perde çekilmez
Birlik olmayınca lider seçilmez
Gelin dostlar gelin birlik olalım.

Kimi ileri çekti, kimisi geri
Kimi meşin ister, kimisi deri
Doğru çalışmayanın aramızda yoktur yeri
Gelin dostlar gelin birlik olalım.

Seydi Dede birlik çağrısı yazar
Doğru çalışmayanlardan Allah da bezer
Herkes kuyusunu boyunca kazar
Gelin dostlar gelin birlik olalım.

İşçi
Seydi Dede
Çorum

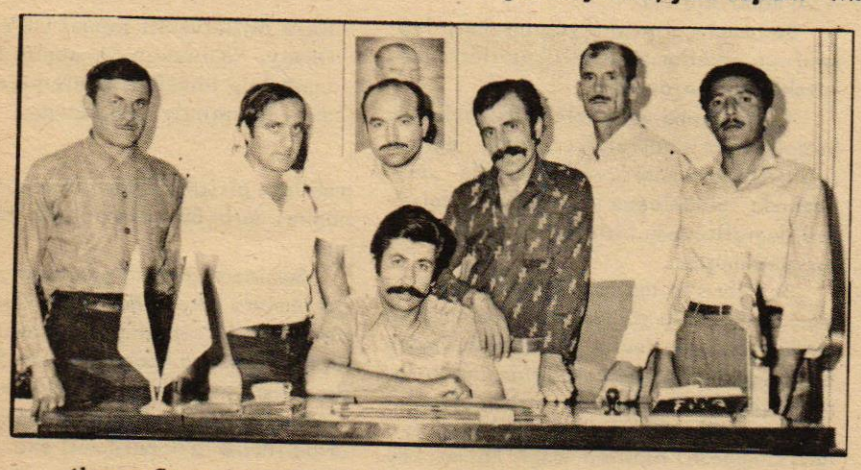

Çorum Şubemizin yeni seçilen yöneticileri toplu halde.

ZONGULDAK ŞUBE BAŞKANIMIZ ŞENOL KILIÇ BELGİNER: "Tunç sözünün eri ise Genel-İş'i kutlamalıdır"

Zonguldak Şube Başkanımız Şenol Kılıç Belginer, Sendikamızın Türk-İş'ten ayrıldığı sıralarda bir açıklama yapan Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç'a bir hatırlatmada bulunmuş ve "Sayın Tunç, sözünün eri ise Genel-İş'i tebrik etsin" demiştir.

Belginer, "Halil Tunç, 3 Ağustos 1975 günü Türk-İş'ten ayrılmamızdan sonra, hemen ertesi gün, bugünkü üyelerimizin yüzde 5'ini elimizde tuttuğumuzda bizi kutlayacağını söylemişti. Oysa bugün, aradan bir aydan da çok süre geçti ve yalnız Şubemde değil, tüm örgütte azalma olmadı, yüzde ikilik bir artış oldu. Tunç, eğer sözünün eri ise, çıksın ortaya kamuoyu önünde bizi tebrik etsin. Bugün koskoca bir işçi kuruluşunu temsil eden kişinin bir parça sözünün eri, ne söylediğini bilen bir insan olması gerekir. Tunç'tan şimdi bizi tebrik etmesini bekliyoruz. Aksi halde sözünün, eri olmadığına hükmedeceğiz." demiştir.

GENEL-İŞ ile TÜRK-SEN'in ORTAK SEMİNERİ YAPILDI

Sendikamız GENEL-İŞ ile Kıbrıs TÜRK-SEN arasında ortaklaşa düzenlenen ve 2 Eylül günü başlayan, "Kıbrıs Türk Federe Devleti Mahalli İdareleri Sorunlarına Bakış" semineri 8 Eylül günü sona ermiştir.

Seminere Türkiye'den Sendikamız Genel Başkanı Abdullah Baştürk Genel Başkan Vekillerimizden Ertan Andaş, Mali Sekreterimiz İsmail Özbiçer ile bazı şubelerimizin başkanları, bazı parlementerler, bazı Belediye Başkanları ve basın mensupları katılmışlardır.

2 Eylül günü başlayıp, 8 Eylül günü biten semineri Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş ile Kıbrıs Türk-Sen Genel Sekreteri Necati Taşkın yürütmüşlerdir.

Semineri Sendikamız Genel Başkanı Abdullah Baştürk yaptığı bir konuşma ile açmıştır.

Sendikamız ile Türk-Sen arasında ortaklaşa düzenlenen seminerin amacı, kurtarılmış topraklarda kurulan Kıbrıs Türk Federe Devletindeki Türklerin Mahalli İdareler ve Belediyeleri ile Ekonomik ve Sosyal Sorunlarına çözüm yolları aramaktır.

Seminer sonunda ayrıca, Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş'ın yönettiği "Mahalli İdareler ve Sorunları" konulu bir açık oturum yapılmıştır. Açık oturuma, Türkiye ve Kıbrıs'tan Belediye Başkanları ile temsilcileri katılmıştır.

Seminerde işlenen belli başlı konulardan "Kıbrıs'ın ekonomik kalkınması için hedef ve yöntemler" bölümünü Kars Milletvekili Kemal Okyay dillendirmiştir. Cahit Angın da "Kıbrıs'ın sosyal kalkınması için yöntem" konusunu işlemiştir. "Kıbrıs'ta İşçi ve Köylülerin mesleki örgütleşmesi üzerine düşünceler"kısmında Aydın Milletvekili M. Şükrü Koç görüşlerini açıklarken, Beslenme Uzmanı Doç. Dr. Osman Nuri Koçtürk de "İnsangücü ve Üretim ilişkileri bakımından Nüfus ve Beslenme sorunu"nu anlatmıştır. 7 GÜN Dergisinden Kurtul Altuğ "Türkiye ve Dünya da Kıbrıs'la ilişkin kamuoyu nasıl oluşur?" konusunda bilgi vermiştir. Kıbrıs Türk-Sen Genel Sekreteri Necati Taşkın ise "Kıbrıs Türk Federe Devleti Anayasasında Sosyal Haklar ve İşçi Sendikalarının çalışmaları" hakkında bilgi vermiştir.

Seminere Türkiye'den katılanlar, seminerin sona ermesiyle yurda dönmüşlerdir.

TOPLUMLAR, KENDİ ÖZGÜR İRADESİYLE KARARLAŞTIRDIĞI HER HEDEFE MUTLAKA ULAŞIR

Sendikamız Genel Başkanı Abdullah Baştürk, GENEL-İŞ ile TÜRK-SEN'in ortaklaşa düzenledikleri eğitim seminerini açarken yaptığı konuşmada, "Seminerimiz iki Türk devletinde yaşayan Türk işçilerinin birbirlerine uzattığı bir el, işbirliği için kurdukları bir köprü görevi yapacaktır" demiştir.

Baştürk'ün konuşması aynen şöyledir:

"Ana Vatanın ve Yavru Vatan Kıbrıs'ın değerli temsilcileri,

Sayın Konuklarımız,

Aziz Basın mensupları,

Kurtarılmış Kıbrıs'ta, Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (GENEL-İŞ) ile Kıbrıs Türk İşçi Sendikaları Federasyonu (TÜRK-SEN)'in ortaklaşa hazırladıkları eğitim seminerini açıyorum.

Kurtarılışının birinci yılı sevincini hepimizin yürekten paylaştığı Türk Kıbrıs'taki kardeşlerimizle tanışmak, kaynaşmak, onların sorunlarını daha iyi anlamak ve çözüm yolları aramak amacıyla düzenlediğimiz bu seminer, iki Türk devletinde yaşayan Türk işçilerinin birbirlerine uzattığı bir el, işbirliği için kurdukları birköprü görevi yapacaktır.

Bu seminer nedeniyle ülkemizin çeşitli bölgelerinden çok önemli işlerini bırakıp gelen sayın parlamenterlerimize, belediye başkanlarımıza, sendikacı arkadaşlarıma; ayrıca çalışmalarımızı yakından izlemek için aramıza katılan değerli basın temsilcilerimize, Kıbrıs'lı sendikacı ve işçi kardeşlerimize yürekten teşekkürler sunarım.

Geçen yıl kahraman Türk ordusuyla, Kıbrıs'la mücahitlerimizin kanlarıyla kurtarılan bölgede, şimdi, bütün Türkler alınterlerini birleştirip, bu güzel adadaki kardeşlerimizin ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasının yollarını aramaktadır. Bu arayışın resmî olmayan, ama, gerçekte en etkili olanı, çalışan insanların, emekçilerin kendi girişimleriyle attığı adımlar olduğuna inanıyoruz.

Toplumlar, kendi özgür iradesiyle kararlaştırdığı her hedefe mutlaka ulaşır. Kıbrıs'lı ve Türkiye'li işçilerimizin, yarından itibaren başlayacak olan çalışmalarında, bu güzel adadaki toplumumuzun ekonomik, sosyal kalkınmasıyla, mahalli idarelerve belediyelerin, kamu hizmetlerindeki etkinliklerini artırıcı yöntemleri tartışacaklardır. Anayurdun engin tecrübesini, genç Türk Federe Devletinin enerjisiyle birleştirerek, sorunlarımıza çözüm yolları arayacaklardır. İnanıyoruz ki, yaratılan her büyük eser, insan emeğinindir. Emekçinindir. Bu nedenle, her iki tarafta yaşayan işçilerimizin kendi sorunlarını ortaya koymada, tartışmada, ülkemizin ve dünya uluslarının edindiği tecrübeleri değerlendirmede, bu seminer yararlı bir başlangıç olacaktır.

Seminere katılan arkadaşlarıma başarı dileklerimi sunarken Kıbrıs'ın kurtarılmış bölgesinde düzenlenen bu seminerin, ileriki çalışmalarımıza ışık tutmasını, 100 bini aşan Genel-İş üyeleri adına temenni eder, hepinizi tekrar saygılarımla selâmlarım."

ORTAK BİLDİRİ yayınlandı

Genel-İş ile Türk-Sen arasında ortaklaşa düzenlenen seminerin sonunda ortak bir bildiri yayınlanmıştır.

Ortak bildiri aynen şöyledir:

"1. Kıbrıs Türk İşçi Sendikaları Federasyonu (Türk-Sen) ve Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (Genel-İş)tarafından Lefkoşe'de düzenlenen, Dünyadaki ve Türkiye'deki, sosyal, ekonomik ve politik gelişmelerin ışığı altında Kıbrıs Türk Federe Devleti ile yerel kuruluşların sorunlarını inceleyerek önerilerde bulunmayı amaçlayan Ortak Seminer başarıyla sürdürülmüş, her iki işçi kuruluşunun bu konudaki görüşleri ayrıntılı bir şekilde tartışılmıştır. Seminerin, Türkiye Cumhuriyeti halkı ile onun bir parçası olan Kıbrıs Türk toplumu arasına esasen var olan kardeşçe ve çok samimi ilişkileri bütünleşme çabaları açısından ileri bir adım olduğu ve iki toplumun işçi sınıfı düzeyinde, birlik ve beraberlik tesisine katkıda bulunduğu inancı içindeyiz.

2. Dünyanın, Türkiye ve Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin bugün içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve politik ortamda, barış, özgürlük ve kişi haklarını zedelemeden çalışma hayatını canlandırmak, mevcut doğal ve beşeri kaynakları en iyi biçimde kullanmak için yapılan tebliğ ve tartışmalar sonunda aşağıda açıklanan hususların ve ortaya çıkan ortak önerilerin kamuoyuna açıklanamamasına oy birliği ile karar verilmiştir.

3. Kıbrıs Türk Federe topluluğunun ekonomik ve sosyal yapısı, çalışma hayatı ile ilgili temel sorunlarını bilimsel ve tarafsız şekilde inceleyip önerilerde bulunmaya yardımcı olacak veriler henüz tamam değildir. Her iki devleti temsil eden bazı uzmanlarca yapılmış inceleme ve araştırmaların sonuçları, işçi sınıfı tarafından yapılacak inceleme ve araştırmalarla geliştirilmek ve bu amaçla, Türk işçi kuruluşları ve Kıbrıs Türk işçi kurumlarının oluşturacağı karma uzman heyetleri tarafından ortak araştırmalar yapılmalıdır. Türk-Sen ve Genel-İş bu tür çalışmaları organize etme ve başlatma bakımından inançlı ve kararlıdırlar.

Bu temel çalışmalar yapılmadan, işçi sınıfının çıkarlarına uyarlı kararlar almak mümkün olamayacaktır.

4. Araştırma ve inceleme düzeyindeki çalışmalar sürdürülürken, ortak eğitim seminerlerinin Kıbrıs ve Türkiye'de devamında, bütünleşme ve işçi sınıfı felsefesi doğrultusunda birleşme açısından yarar görülmüştür.

5. Kıbrıs'ta tarımsal üretimin artırılması, endüstrinin güçlenmesi ekonominin canlanması için devlet ve özel kesimden başka işçinin ve işçi kuruluşlarının da üretim çabalarına katılması uygun olacaktır. Bunun için, Türkiye'deki işçi kuruluşları, kooperatif esaslara bağlı kalmak kaydıyla, tarım ve tarıma dayalı endüstri kollarında yatırım yapmalı, Kıbrıs Türk işçi kuruluşları, ile ortak üretim yolları araştırılmalıdır. Böylece biçimlenecek olan kooperatif veya kooperatif birliklerimizin Türkiye'de yatırımlar yapması, karşılıklı ilişkilerin güçlenmesi açısından yararlı olacaktır. Genel-İş ve Türk-Sen bu çabaların öncülüğünü yaparak sorumluluğunu kıvançla üzerine alacak, bunun için gerekli inceleme ve araştırmalar en kısa sürede başlatılacaktır.

6. Kıbrıs Türk Federe Devleti Kurucu Meclisi tarafından benimsenen ileri ve çağdaş Anayasa'nın işçi sınıfına tanıdığı hak ve özgürlükler memnuniyetle karşılanmış, özellikle işverene lokavt hakkının tanınmamış olması ileri bir adım olarak benimsenmiştir.

İşçi sınıfı haklarının bundan sonraki dönemde de korunması, güçlü işçi örgütlerinin, varlığına bağlı olduğundan, 16 işkolu esasına göre yeniden örgütlenen Kıbrıs'lı işçilerin Türk-Sen etrafında birleşip bütünleşmeleri tavsiyeye şayan görülmüştür.

7. Özgürlük, demokrasi ve Türklük sorununun en güvenilir bekçisi ve savunucusu olan Türk Silâhlı Kuvvetlerinin son olarak Kıbrıs'a barışı ve kardeşliği getirmek için giriştiği "Barış Harekâtı" ve sonuçları derin bir memnunlukla karşılanmıştır.

Kars Milletvekili Kemal OKYAY Okyay, "Kıbrıs'ın Ekonomik Kalkınması için Hedef ve Yöntemler" konusunu işlemiştir, seminerde.

Seminerde ortaya çıkan gerçekler ve gözlemlere göre Türk Silâhlı Kuvvetlerinin güvenilir bir istikrar ve barış ortamına kavuşuncaya kadar Kıbrıs'ta kalmasında sayısız yarar, ayrıca zorunluk vardır.

8. Kıbrıs gençliğinin çağdaş bilgi ve ortak ilkelerle donatılması ekonomik, kültürel ve sosyal gerçeklerin derinliğine a-

raştırılması için Türkiye işçi kuruluşları, Kıbrıs Türk işçi kuruluşları ve gerekiyorsa Dünya işçi kuruluşlarının girişimi ve ortak desteği ile Kıbrıs'ta bir üniversitesinin en kısa süre içinde kurulması zorunluğuna inanmaktayız.

Bunu sağlamak için Türkiye'deki kampanyayı Genel-İş'in ve Kıbrıs'taki kampanyayı Türk-Sen'in başlatması uygun görülmüştür.

9. Savaşta Yavru Vatanı baskı ve sömürüden kurtarmak için girişilen Barış Harekâtında kazanılan başarının ekonomik ve sosyal atılımlarla pekiştirilmesi ve güçlendirilmesi gerekmektedir.

İşçi sınıfı bu uygulamada emeğinden başka parasal birikimleri ile de yararlı olmalı, bazı katkılar yapabilmelidir.

Aydın Milletvekili M. Şükrü KOÇ
Koç, "Kıbrıs'ta İşçi ve Köylülerin Mesleki Örgütlenmesi Üzerine Düşünceler" konusunu dillendirmiştir.

Genel-İş ve Türk-Sen bunun için gerekli ortamın hazırlanması ve ön girişimlerin yapılmasında öncülük görevini üstelenmeyi görev bilirler.

10. Kurtarılmamış Türk bölgesindeki soydaşlarımızın Türk kesimine geçişlerini derin bir memnunlukla karşıladık. Göçmen soydaşlarımızın süratle iskân ve rehabilite edilmeleri ve üretici duruma getirilmeleri hususunda yapılan çalışmalar tatminkâr görülmüştür. Ancak bu çalışmaların daha da süratlendirilip, etkinleştirilmesi şayanı arzudur.

11. Kıbrıs'ta asgari ücretlerin saptanması ve uygulanması için hazırlanan yasa içerik bakımından Anayasaya uygun ileri bir adım olarak kabul edilmiştir. Ancak işçi sınıfının haklarının korunması ve asgari ücretin objektif esaslara bağlanması için meselenin, komisyon kararı olmaktan çok, besin fiyatları ile bağlantılı hale getirilmesi gerekmektedir.

Genel-İş uzmanları gerekli tadillerin yapılması ve asgari ücret yasasının islâhı ve tadili için Türk-Sen'e yardımcı olacaklardır.

12. Türk Belediyeleri ve yerel kuruluşları başkan ve temsilcileri ile Kıbrıs'lı Türk Belediye Başkanları ve bilim adamlarının ortaklaşa düzenledikleri açık oturum sonunda, Kıbrıs mahalli idarelerinin sorunlarına çözüm getirecek, Anayasa ile bütünleşen çağdaş, ilerici ve tutarlı bir yasa hazırlanması için, Türk denemesinden yararlanmanın gerekli olacağı sonucuna varılmış, bu yasanın hazırlanması süresince Türk mahalli idareler uzman ve temsilcileri ile ilgili işçi kuruluşlarının katılacağı ortak çalışmalar yapılmasının zorunlu olduğu kanısına varılmıştır.

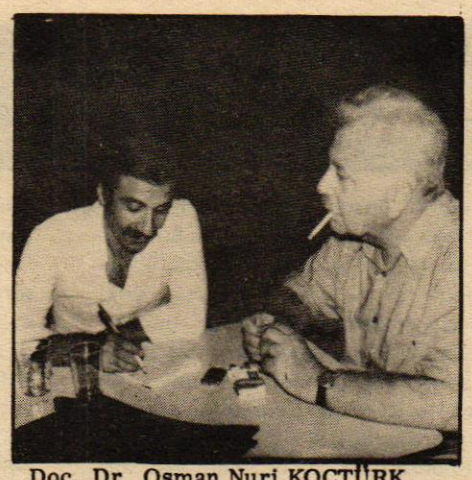

Doç. Dr. Osman Nuri KOÇTÜRK
Koçtürk, uzmanı olduğu "İnsangücü ve Üretim İlişkileri Bakımından Nüfus ve Beslenme Sorunu"nu işlemiştir.

13. Türkiye Cumhuriyeti ve Kıbrıs Türk Federe Devleti ve iki toplum arasındaki dost ve kardeşçe ilişkilere çalışanlar düzeyinde ve işçi sınıfının felsefesi açısından tutarlı katkıları olduğuna inandığımız Genel-İş Türk-Sen ortak seminerinin, ileri bir adım ve mutlu bir başlangıç olduğunu ve bu tür ilişkiler ile ortak çalışmaların bundan sonra da sürdürüleceğini kamuoyunun bilgisine en derin saygılarımızla arz ederiz."

içerde

Haberin var mı taş duvar?
Demir kapı, kör percere,
Yastığım, ranzam, zincirim,
Uğruna ölümlere gidip geldiğim,
Zulamdaki mahzun resim,
Haberin var mı?
Görüşmecim yeşil soğan göndermiş,
Karanfil kokuyor cığaram
Dağlarına bahar gelmiş memleketimin...

Ahmed ARİF

KIBRIS'TA DOKUZ GÜN

osman nuri koçtürk

Sendikamız yönetiminin yerinde bir kararı ile düzenlenen dokuz günlük Kıbrıs Gezisine ben de katıldım. Parlementerler, Belediye Başkanları, Basın mensupları, Şube Başkanlarından oluşan grubumuz Lefkoşe, Omorfo, Girne ve Magosa'yı ziyaret etmiş, bu yararlı gezilerin dışında kalan zamanı, havanın çok sıcak olmasına rağmen seminer, açık oturum ve tebliğleri izliyen tartışmalarla değerlendirmiştir.

Bütün bunlardan sonra Mehmetçiğin savaştığı topraklarda dokuz gün yaşamanın, olup bitenleri yerinde görme ve değerlendirmenin bilinci içindeyiz. Kıbrıs hakkında çok şey söylenmiş, çok şey yazılmıştır. Politik düzeyde sürdürülen temaslar, kazanılan zaferin Dünya kamuoyunda yarattığı yankılar yavru vatanın tüm sorunlarını anlamak ve kavramak için elbette yeterli değildir.

Yüzyıllar boyu ezilmiş, sömürülmüş ve Dünya'ya geldiğine pişman edilmiş bir halkın, özgürlüğüne kavuştuktan sonraki sevincini, ümitlerini ve hayal kırıklıklarını yerinde görmek, bizlere düşeni anlamak ve gereğini yapmak bakımından gerçekten yararlı oluyor.

Dokuz günde karşılaştığımız yüzlerce sorunu sizlere dokuz satırlık bir yazıyla elbette anlatamayız. Kurucu Meclis'in benimsediği Anayasa ve onun işçi sınıfına getireceği çalışma ortamını, bürokrat, teknokrat, politikacı ve sermaye çevrelerinin özlemlerini derinliğine incelemek, güvenilir verilere dayanarak önerilerde bulunmak gerekiyor.

Gurubumuz Kıbrıs'ta Üniversite kurulması için öneride bulunmuş, kooperatifçiliğin geliştirilmesi, sosyal ve siyasal ilişkilerin ekonomik ilişkilerle pekiştirilmesi, yönetimde benzerlik ve bütünlük sağlanması gibi konulardaki görüşlerini Kıbrıs'lı yöneticilere aydınlara ve işçi kardeşlerimize büyük ölçüde kabul ettirmiştir.

Dokuz gün dokuz gecenin her dakikasını en iyi biçimde değerlendirerek kurmaya çalıştığımız dostça ilişkilerin, işçi sınıfının bütünleşmesi ve her iki toplumun çalışma hayatına, hız ve anlam kazandırma, demokratik düzeni güçlendirme açısından büyük yararlar sağlayacağına inanıyoruz.

Dostluklar yalnız karşılıklı elçi atamak ve sorunları gazete sahifelerinden izlemekle kurulamıyor. Bütünleşmenin tabanında halkların, özellikle işçi sınıfının içten katkıları ile gerçekleştiğine inanıyoruz.

Elimizdeki verileri değerlendirerek yazacağımız yazılarla sizlere Kıbrıs'ı ve bu toplumdaki işçi kardeşlerimizin sorunlarını anlatmaya, çözüm için öneriler getirmeye önümüzdeki dönemde de devam edeceğiz.

Genel-İş'in yavru vatanın güçlenmesi, bağımsızlığı ve ekonomik kalkınması için kendisine düşeni yapacağına, bundan sonra alınacak kararların ilk karar kadar tutarlı ve verimli olacağına inanıyoruz.

Genel-İş, Türk-Sen Merkezi Dayanışma fonuna 70 bin TL. yardım yaptı

Türk-Sen'le işbirliği halinde Kıbrıs'ta bir seminer düzenlemekte olan Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (Genel-İŞ) Türk-Sen Merkezi Grev Dayanışma Fonu'na 70 bin Türk Lirası yardımda bulunmuştur.

Halen Sanayi Holding'de yapılmakta olan greve destek amacıyla yapılmış olan 70 bin Türk Liralık yardım, 16 Eylül 1975 günü Genel İş Sendikası Başkan Vekili Ertan Andaş tarafından Türk-Sen Genel Sekreteri Necati Taşkın'a verilmiştir.

Türk-Sen Genel Sekreteri Taşkın, Genel-İş Sendikası Başkan Vekili Ertan Andaş'a Kıbrıs Türk İşçisinin daha iyi bir yaşam düzeyine kavuşması amacıyla, yapmakta olduğu mücadelenin kritik bir aşamasında verilen bu yardım için Türk Sen'in ve Türk İşçisinin minnet ve şükranlarını belirtmiş, teşekkürlerini bildirmiştir.

Isparta'da 7 Belediye İşçisinin işine son verildi.

Sendikamız Isparta Şube Başkanı ve Isparta Belediyesinde çalışan 6 üyemiz işçinin işine sendikal nedenlerle son verilmiştir.

Şube Başkanı Ali Şükrü Balaban'ın yaptığı açıklamaya göre Isparta Belediyesinde çalışmakta olan tüm işçilerin sendikadan ayrılmaları için baskı yapılmaktadır. İşçilerin işveren yanlısı olan Bel-İş Sendikasına geçmeleri istenmekte aksi halde işlerine son verileceği bildirilmektedir. Bu hareketin sendika seçme özgürlüğünün ayaklar altına alınması olduğunu belirten Ali Şükrü Balaban, daha sonra şöyle demiştir: "Belediye Başkanı Belediyeyi özel çiftlik haline getirmiştir. İşten atmalar devam ettiği takdirde direnişe geçeceğiz. Gerekirse Ankara'ya yürüyeceğiz."

Öte yandan, Isparta Belediyesinde çalışan 7 üyemiz işçinin işine son verilme konusu, Çalışma Bakanlığı Uzlaştırma Kurulu'na iletilmiştir. Gereken çalışmalar sürdürülmektedir. İşveren Belediye Başkanı, Uzlaştırma Kurulu'nun kararına uymadığı taktirde, Isparta'da greve gitmek kaçınılmaz olacaktır.

ÖRGÜTTEN HABERLER

FAŞİST SALDIRILAR BİZİ YILDIRAMAZ

Faşist gruplarının güvenlik kuvvetlerinin gözü önünde açıkça saldırıları yurt sathında sürmektedir. Her gün yayın organlarında bir gencin kahbece öldürüldüğünü, aydın öğretmenlerin dövüldüğünü, hırpalandığını, yolsuzlukları ortaya çıkaranların evlerinin taşlandığını, din eyitimi adı altında dağlara ve ormanlara gerici kampların kurulduğunu, hak grevlerinin kırıldığını, basıldığını, parti ve demokratik derneklere saldırıldığını dinamitlendiğini, okuyor ve izliyoruz.

Her nedense MC Hükümeti kurulduğu günden beri bu hareketlere giri - şenlerin birinden biri tutuklanmıyor, kılarına dokunulamıyor. Aksine sırtları sıvazlanıyor. 13 Temmuz 1975 günü ilerici bir sendika kongresi çevre illerden toplanan faşist komando sürülerince taş ve sopalarla basıldı. Güvenlik kuvvetlerinin ve ilçe kaymakamının gözü önünde yapılan bu alçakça saldırıda bir çok ilerici ve aydın işçi arkadaşlarımız yaralandı. Bu yasal ve demokratik kongreyi basan işçilere saldıran kendilerine milliyetçi adını takan faşist grubun başında yönetici olarak bulunan yeni TRT genel müdürü, eski İş Adamları Derneği genel sekreteri Nevzat Yalçıntaş'ın kardeşi Avni Yalçıntaş ile Başbuğ Türkeş'in özel muhafızı olduğu ispat edildi. Ancak, tutuklananlar yine saldırıya uğrayan işçiler oldu. Bu olaydan bir gün önce de kendilerine ülkücü adını takan M.H.P. yanlısı sarı, sapsarı ve besleme sendikalar tarafından toplanan ve kışkırtılan faşist grup ulu hakan Başbuğ naraları atarak bir başka ilerici sendikanın bölge kongresini bastılar. Birçok işçi ağır şekilde yaralandı. Faşist komandolara ses çıkarmayan tepki göstermeyen polis sendika yöneticilerini tutukladı.

Son olarak ta 26 Ağustos 1975 günü A.P. İstanbul milletvekili Hüseyin Özdemir ve Tüm Tis Sendikası Genel Başkanı Hüseyin Pala bir ittifak kurarak SENDİKAMIZ GENEL-İŞ'e karşı cephe aldılar. Sarı Tüm Tis Sendikası 'nın salonunda gündüzden başlarına topladıkları faşist komandolarını daha namuslu çalışan, işçi sınıfı çıkarları doğrultusunda mücadele eden, sermayeye karşı emeyi korumaya ahd etmiş SEN - DİKAMIZ GENEL-İŞ'e saldırttılar. Bu saldırı sırasında taş, sopa, silah ve ateşli bez-kâğıt yumakları kullandılar. İşçinin parasıyla alınan arabalar parçalandı, yine işçiye ait olan binanın camları, vitrinleri kırıldı. Bina bir saat kuşatılmış vaziyette muhasara altına alındı. Semt sakinlerine korku ve dehşet dolu saatler yaşattılar. Olay güvenlik kuvvetlerine anında bildirilmesine rağmen, ancak bir saat sonra iki polis ile iki gece bekçisi gelebildi. 80 kişilik faşist komando grubu, halen toplu halde sokak başında bekliyorlardı, ancak yakalanan ve tutuklanan olmadı. İşçi sınıfı ve yoksul halkımıza karşı sürdürülen bu çirkin, iğrenç ve faşist saldırılar MC hükümeti iş başında kaldığı sürece yavaşlamayacak, aksine şiddetlenecektir. Biz işçiler olarak demokratik hakları - mızı çiğnetmemek ve bu tür faşist saldırılara boy hedefi olmamak için, hızlı bir örgütlenme kampanyası sürdüre - rek birlik ve beraberliğimizi pekiştirmek zorundayız. SENDİKAMIZ GENEL-İŞ'in gün geçtikçe yaygınlaşan ve gelişen mücadelesi elbette ABD emperyalizmi ve onun yerli ortakları olan para babaları tarafından engellenecek ve baltalanmak istenecektir. SENDİKA - MIZ GENEL-İŞ'in bu kararlı ve yiğit mücadelesi baskı ve tehdit yoluyla sindirilemez. Kuru gürültüye pabuç bırakmayacağız, çünkü zaman bizden yanadır.

Mustafa PAKER
Kapı ve kalorifer işçisi

Sınıf kavgasını başlatanlar

MC Hükümetinin Başkanı Sayın Demirel, nedense, son günlerde yine bol bol komünizmle savaştan ve sınıf kavgasından olanca gücü ile bahsetmekte Suçluların telaşı içinde, kendi sözlerine, kendisini bile inandıramamanın mutsuzluğundan kurtulmak istercesine ne söylediğini bilmiyor. Sözleri çelişkilerle dolu, müthiş bir panik içerisinde olduğu her haliyle anlaşılıyor.

Doğrusunu isterseniz, oyla güven oyu almış bir hükümet başkanının, bu acıklı dramı, biz işçi sınıfını fazlasıyla üzmektedir.

Düşünün bir kez, biricik velinimetimiz! Sayın işverenlerimizin koruyucu bakanı, bizi besleyen ağababalarımızın çıkarlarının savunucusu, ticaret ve sınai burjuvazisinin sınıf kavgasını bir fiil yürüttüklerini, artık TÜRK işçi sınıfı değil, dünya kamuoyu bile kesinlikle anlamıştır.

Şimdi, MC iki numaralı lideri sayın Süleyman Demirel; herhalde MC bir numaralı başkanı, Sayın Prof. Necmettin Erbakan'ın gönül tahtına çıkabilmek, kendi sınıflarının çıkarlarını savunabilmek için, tüm gayretlerini sarfetmektedir. Ancak sayın Erbakan'ın, anahtarıyla, Hükümeti heran kilitleyivermesinden kuşkulu bulunan sayın Demirel, Başbakanlık koltuğunu nasıl koruyabileceğini düşünüyordur, ne bileyim...

Eeee... Sermaye sınıfının sınıf kavgası, işçi sınıfınınkine benzemez. Sermaye sınıfının sınıf kavgasında, kan vardır, dehşet vardır, açlık vardır, çağdışı işkenceler vardır. Bu kavgada burcu burcu FAŞİZİM kokar. Bu kavgadaki, sermaye sınıfının, gözü dönmüş yırtıcı mahluklar gibi etrafa ölüm, korku, dehşet saçtığı, her devirde dünya kamuoyunun dikkatinden kaçmamıştır.

Biz işçiler ise, az kazanırsak, Allah bu kadar verdi, ne yapalım kısmetimiz bu kadarmış deriz, para babaları olmazsa yaşayamayacağımızı sanırız. Ezilen, horlanan, yönetilen emekçiler olduğumuz halde; yönetenlerin ezenlerin, beleşçilerin, parababalarının siyasal partilerini destekler, onla olmazsa yaşayamayacağımızı sanırız

Bu durum, işçi sınıfının çağdışı birtakım metodlarla uyanmasına engel olmak amacına dayalı yöntemlerle uyutulmasından ve bu nedenlerle bilinçsiz olmasındandır.

Bir gün kendisini yetiştirmiş bir işçi kardeşimiz karşımıza çıktığında, bize öz yaşantımızla ilgili birtakım şeyler söylerse, onu cankulağı ile dinleriz, onun sözlerinde öz geçmişimizi buluruz. Fakat, birgün, bir parababası ya da onların zavallı uşakları bizi izler, işçilerin bilinçlendiğini görünce hemen ağababalarına gammazlar. Ve,

Yüzyıllarca sömürdükleri işçi sınıfının uyanma olasılığı belirdiğinde, hemen parababalarının ajan provakatörleri, her türlü proöakasyonlara girişip uyanan işçilerin, kendi sınıflarına hizmet edeceği düşüncesiyle paniğe kapılırlar ve sanatları icabı, işçilerin alnına o pis damgalarını vururlar. İşçiler komünisttirler...

Peki bu işçiler size inanırken, size aç, çıplak, yalınayak hizmet ederlerken komünist değillerdi de, şimdi mi komünist oldular?

Yine bir başka gerekçe; yok efendim işçi sınıfı ve onun koruyuculuğunu yapan CHP. Veya işçilerin ileri çizgideki sendikaları, ülkemizde işçi sınıfı kavgası çıkartıp, bunu destekliyormuş.

Efendim, bir ciddi sendika, işçisinin haklarını vermediği için, o işyerinde grev kararı alıyor diye, o işkolunda onbeş işyeri lokavt kararı alıp lokavt uygularken, bu parababaları sınıf kavgası yapmıyorlar mı?

1963'ten bu yana, işçinin, köylünün, küçük esnafın tek desteklediği, bir başka deyişle, ilk defa ticaret ve sanayi odaları ile sermayedarların destek - lemediği ECEVİT Hükümetinin, işçilerin kıdem tazminatlarını otuz güne çıkarmak için büyük çaba harcarken, sermaye sınıfının, türlü entrikalarla, bu önerinin karşısına çıkmak ve bu - gün, budana budana, kuşa dönüp, ciddi hesap edilirse, bu günki onbeş günlük tazminattan aşağı inecek olan ve birikimdeki saptanan yöntemi ile ağalar sınıfına daha çok olanaklar sağlıyacak nitelikte olan kıdem tazminatı meselesi, işçi sınıfına karşı burjuva sınıfının verdiği bir sınıf kavgası değil mi?

Daha dün 20 Haziran 1975 günkü, gazetelerde, işverenlerin sendikası başkanı sayın Halit Narin "İzmir'deki Genel Grevde işçinin kaybı 50 milyon lira işverenin kaybı ise 500 milyon" lira derken, işçinin her bir lirasına karşın, işverenin, bin lira kazandığını açıkça belirtmiş olmadı mı? Bu durum ise, gerek işçinin uyarı direnişinin haklılığını gerekse işveren kesiminin sınıf kavgasını bizzat işverenin kendisinin başlattığını ortaya koyan en somut delili olmadı mı?

Sayın Beyefendiler...

Sayın yöneticiler...

Sayın Parlamenterler ve sayın Milliyetçi Cephe UYANIN.....

Çünkü Türk işçisi, Başğretmeni, Büyük İnsan ATATÜRK tarafından, önce 19 Mayıs 1919'da sonra da 1923'de İzmir İktisat kongresinde uyandırıldı.

Şimdi biz işçiler sizi uyandırmak için sesleniyoruz.

Biz işçiler sizi uyandırmak için sesleniyoruz, Biz işçiler sınıfsız, imtiyazsız, özgür toplum istiyoruz. Biz işçiler, ekonomide, artı değer nazariyesine göre, artık değerin, eşit paylaşılmasını istiyoruz. Biz işçiler, eğitimde eşitlik ve özgürlük, düşüncede, eşitlik ve özgürlük, ekonomide eşitlik ve özgürlük istiyoruz. Vu bu istekte tüm işçi sınıfı birleşmektedir.

Bize kulak vermek mecburiyetindesiniz, yoksa bir takım çıkarcıların, sınıf kavgasını sürdürüp sonra da meydan mitinglerinde veya halkın özmalı olan TRT'de halka karşı gelerek devrimci unsurları yererek, demokratik soldaki siyasal kuruluşlara ve siyasal partilere, hatta işçi sınıfının haklarını savunmaktan başka hiç bir suçu olmayan, ilerici işçi kuruluşları olan sendikalara, "bunlar Türkiye'de sınıf kavgası yapıyorlar" demeniz ancak sizi inandırabilir.

Yirminci yüzyılın sonuna yaklaştığımız günümüzde dünya size nere - siyle güler, bunun düşüncesi size aittir...

İşçi
Saim AKBULUT
İZMİR

* * *

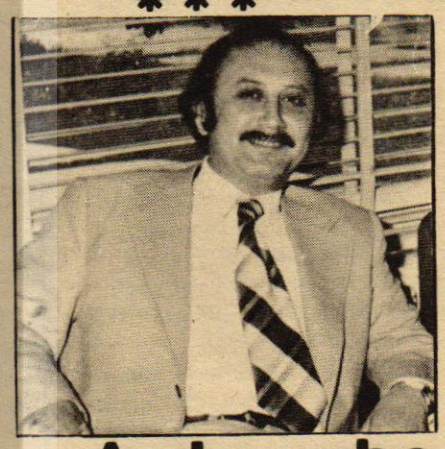

Aydın şube başkanımız İsmail Gülbaş CHP'ye girdi

Sendikamız Aydın Şube Başkanı İsmail Gülbaş, "işçi çıkarlarını savunan tek parti" dediği CHP'ye girmiştir.

Aydın Şube Başkanımız İsmail Gülbaş, Aydın CHP İl Başkanlığında yapılan tören sonunda resmen CHP'li olmuştur.

ÖRGÜT ÇALIŞMALARI

Öte yandan, Genel-İş Ege Bölgesinde örgütlenme çalışmalarını hızlandırmıştır. Aydın Şube Başkanımız İsmail Gülbaş gazetemize verdiği özel demeçte, "Her geçen gün biraz daha büyüyen ve güçlenen sendikamız Genel-İş, Aydın Şubesinde de örgütlenme çalışmalarını sürdürmektedir.

Aydın ve Muğla'ya bağlı belediyelerde örgütlenme çalışmalarımız olumlu sonuçlanmıştır. 1975 yılının Ağustosuna kadar Aydın-Bağarası, Muğla-Dalyan, Yerkesik, Gülağzı, Ortaca, Dalaman, Fethiye ve Yatağan'da örgütlenmiş bulunuyoruz. Bunlardan Yerkesik, Dalyan, Ortaca ve Dalaman belediyelerinde işyeri düzeyinde toplu iş sözleşmesi yaptık. Yeni örgütlendiğimiz diğer belediyelerde de sözleşme görüşmelerimiz sürdürülmektedir" demiştir.

NE DİYORSUN?

ilhami soysal

Bakkala gidiyorsun :

-Yağ var mı?

-Ne yağı?

-İşte canım, sanaydı, vitaydı... Margarin yani...

-Yok !

-Peki bir filtreli sigara ver.

-Yok !

-Kesme şeker?

-Yok !

-Yahu olur mu böyle şey? O yok bu yok. Yoklar devrinde miyiz? Ne biçimiktidar bu böyle? Sözde Millî Cepheci bunlar da, durmadan, CHP iktidardaysa, yoklar devri başlar derlerdi. İktidarda bunlar. Yoklar da bunlarla birlikte geldi.

-Aaaa, ağır ol bakalım. Yok dedikse ne yok dedik?

-Ne yok diyeceksin. Yağ dedik yok, filtreli sigara dedik yok, kesme şeker dedik, yok dedin. Var mı bunlar?

-Doğru bunlar yok ama, daha iyileri var. Yağ diyorsun, sana ne yağı istediğini sorduk. En adisini söyledin, margarinmiş. Halis tereyağı var, hem de ithal malı, mis gibi. Süleyman Bey iktidarı, Millî Cephe İktidarından Allah razı olsun, vatandaş kötü mal yemesin diye en iyisini dışardan getirtiyor. Biraz pahalı ama varsın olsun. Sigara diyorsun. İçilir mi Tekel'in o tıkız, kâğıdı kötü, filtresi işlemez sigaraları. Sigaraysa buyur, en birinciye Amerikan sigaraları, Kent mi istersin, Pall Mall mi? Şeker diyorsun, kesmesi olmasa olmaz mı yani? Badem şekeri ye, çikolata ye...

-İyi ama birader, sen tuvalet kâğıdı isteyen müşteriye, o yok ama zımpara kâğıdı var diyen esnafa benziyorsun. Olur mu böyle şey? Ucuz margarin dururken pahalı tereyağı almak bizim ne haddimize? Hem de ithal malı olduğunu sen kendin söylüyorsun. Türkiye sözüm ona bir tarım ve hayvancılık ülkesi, yağı dışardan getirtiyoruz, döviz harcıyoruz... Sigaranın yerlisi yok ama kaçak Amerikan sigarası var diyorsun. Bu kaç türlü namussuzluk? Adı üstünde kaçak. Vergisi yok. Gümrüğü yok. Üstüne üstlük de yerli malı tütünlerimiz elimizde kalıyor. Kesme şeker yerine badem şekeri ye demek ne oluyor? Onu açlıktan ölen Fransız köylüleri ekmek diye bağrışırken, halkından kopuk Fransız Kraliçesi söylemiş, niye pasta yemiyorlar demiş. Seninki de o hesap.

-Sen komünist misin ne?

-Hoppalaaa!.. Bu da nereden çıktı?

-Nereden çıkacak, senin dediklerinden. Cephe İktidarı değil miydi Türkiye'ye bir Türkiye daha katacağız, yoksulluğu ortadan kaldıracağız, mamur ve müreffeh Türkiye'yi yaratacağız diyenler. İşte yapılan bu. Halkı en iyiye, en pahalıya alıştırmaya çalışıyorlar. Daha ne istersin? O yok bu yok diye bozgunculuk yapmak ne oluyor? Bu komünistlik değil de nedir?

Evet, bakkalda, kasapta, manavda, kahvede, yolda, sokakta hemen her yerde böylesine tartışmalara tanık olabilirsiniz günümüz Türkiyesinde.

Birisi, "mangal tahtası" derken, öteki "bayram haftası" diyen ve anlayan bir garip bölünmenin içindeyiz ki, akıl durur. Vay sen komünist misin suçlaması ise, Cepheci İktidarımızın en beylik silahı. Ama öyle bir silah ki, kullanıla kullanıla aşınmış, çaptan düşmüş, yivi-seti kalmamış rezil bir şey.

Hak dersiniz, hukuk dersiniz, yasa dersiniz, suratınıza boyunduruk görmüş öküz gibi bakarlar...

Ülke yararı, ulusal çıkarlar dersiniz, tiren görmüş boğa gibi kükrerler...

Emekçi hakkı, kapitalistlerin emekçileri sömürmesine engel olunsun dediniz mi, kuyruklarına basılmış çakal gibi ulurlar...

Sendika, toplu sözleşme, grev dediniz mi viraklarlar...

Minareye kılıf geçirmekte üstlerine yoktur.

Pahalılık, geçim sıkıntısı aldı yürüdü dediniz mi, bize ne, biz bol kazanıp bol yiyoruz derler. Bal tütan parmağını yalar derler...

Din-iman, vatan-millet-sakarya nutukları atmakta üstlerine yoktur... Memleketi kuran kursları, imam hatip okullarıyla donatıp halkı afyonlamak için ellerinden geleni ardlarına koymazlar. Ama, içlerindeki yönetici takımından bir teki bile çoluğunu çocuğunu buralara göndermez. Avrupalarda, Amerikalarda, kolejlerde onların çocukları okur. Bir sanat okulu, bir meslek okulu açmayı akıllarına getirmezler. Getirseler işlerine gelmez. Yapmazlar...

Yıllarca "üs yok", "tesis var" derler. Sonra kalkıp, "Üsleri kapattık" derler, kapatmazlar, yalan söylerler. Paranın değerini durmadan düşürür, enflasyon yapmadık derler.

Örnekler daha çok. Saymakla bitmez.

Bütün bunlar böyle iken sen söyle işçi arkadaş, emekçi arkadaş :

-Sen ne diyorsun ?

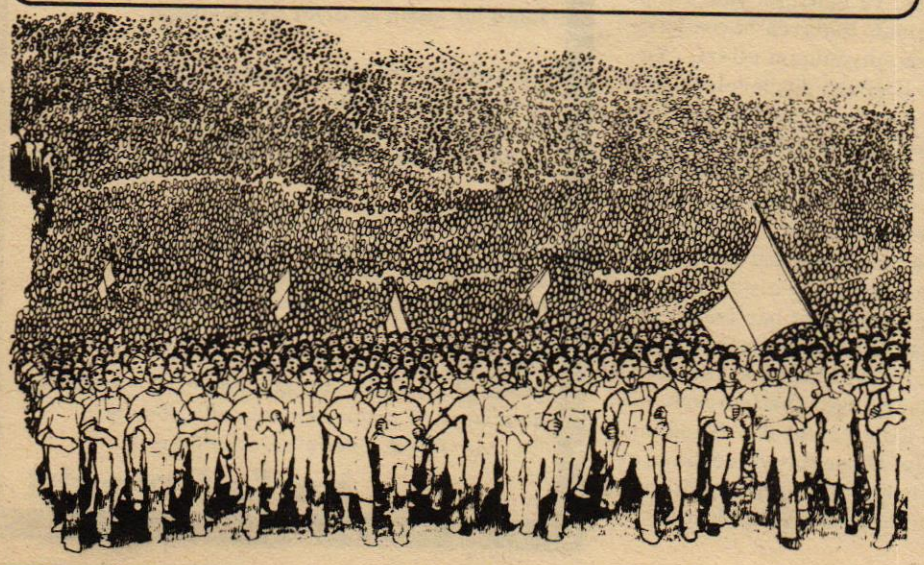

KAPİTALİST DÜZENDE EMEKÇİLERİN ÖZGÜRLÜĞÜ YOKTUR

Burjuvazi, yani parababaları, patronlar, işverenler kendi seslerini duyuran radyo ve gazetelerinde bugünkü sermaye düzenini övgülerle süsleyip, savunurken, özgürlük sözünü de ağızlarından bırakmamaya özel bir dikkat göstermektedirler. Sömürü düzenini övgülerle dolu süslü, püslü sözcüklerle yansıtmaya kalkışırken de utanmadan, sıkılmadan kapitalist düzenin ardından "özgürlükçü demokrasi" diye sözederler.

Patronlar özgürlükten dem vururken, eğer yalnız kendi özgürlüklerini, ortaya koymak istiyorlarsa, doğrudur. Böylesi bir sömürü düzeninde patronlar özgürdürler. Bunun tersini kimse savunamaz. Hem öylesine özgürdürler ki, Anayasanın tanıdığı ve hatta tanımadığı tüm özgürlükleri kullanmakta sonuna dek özgürdürler. Demokrasiden kasıt, burjuvazinin, sermaye sınıfının demokratik hakları ise, bu da doğrudur. Parababaları için bugünkü sömürü düzeninde demokrasi vardır. Siyasal örgütlerini ve ekonomik örgütlerini kurmak istedikleri zaman, karşılarına hiçbir engel çıkmamaktadır. 141 ve 142. maddelerden ötürü, herhangi bir parababasının yargılandığı görülmemiştir.

Parababalarının yani patronların, yani sermaye sınıfının bir başka hakkı daha vardır ki, yürekler acısı.., Seçme ve seçilme haklarına sahiptirler. Bakınız: Bu sömürü düzeninde seçimlere giren partilerin hemen tümü seçimlere katılacak adaylarından yüklü bir para isterler.. Bu istem sekiz binden başlayıp yirmi bin liraya kadar uzanır. Yapılan budur, yapılması gereken ise, yapılanın tam tersidir. Anayasaya bir göz atacak olursak görürüz ki, herkesin seçme ve seçilme hakkına sahip olduğu yazılmaktadır. İnsan bunu okuyunca biraz gururlanıyor, biraz umutlanıyor.. Ancak, iş tatbikat safhasına gelince bu umutlar yitip gidiyor.. "seçme ve seçilme özgürlüğü" diye Anayasada yazılan şey yalnız patronlar için geçerlidir. Onların, seçme ve seçilme özgürlüğüdür. Biz işçilerin seçme ve seçilme özgürlüğü ise, yalnız sandık başına gitme özgürlüğünden öteye gitmiyor bir türlü .... Seçilme hakkına sahip olamadığımız gibi, seçme hakkına bile sahip değiliz. Çoğu kez, istediğimiz adayı seçme özgürlüğünden bile yoksun bırakırlar biz işçileri. Verirler elimize bir kara liste, yaparlar baskıyı, başımıza adam dikerler, gene kendi adaylarını seçtirirler. Seçme ve seçilme özgürlüğü bu mudur?

İşçilerin seçme ve seçilme özgürlüğü yoktur. Niye mi? Bir partiden aday olup, seçilmek isteyen her adaydan sekiz ile yirmi bin lira arasında, para isteyen partilere, hangi işçi bu parayı ödeyebilecek güçtedir. Bir işçinin bu kadar parası olmadığı gibi, aday olması da mümkün değildir. Onun içindir ki, biz işçiler bu kadar parayı bulup veremeyeceğimizden seçilme hakkına, seçilme özgürlüğüne sahip değiliz..

Yalnız seçme ve seçilme özgürlüğü mü? Biz işçilerde, Anayasada yer alan hangi özgürlükler var? Gezmek, dinlenmek, öğrenim yapmak özgürlüğünün hangisi var, biz işçilerde?..

Unutulmaması gerekir ki, böylesi bir bozuk düzende biz işçiler için özgürlük yoktur ve olamaz da.. Sömürü düzeninde özgürlük patronlar içindir.

Kapitalist düzen işçi sınıfı için, tüm emekçiler için yalnız göz yaşıdır, kandır, zulümdür ve baskıdır. Patronlar sınıfının özgürlük yutturmacalarına inanmayalım. Emekçi halkın özgürlüğü ancak, kendi iktidarı döneminde, vardır. Sömürü düzeninde emekçilere özgürlük hakkı yoktur.

Patronlar demokrasinin üstümüze ördüğü duvarları yıkmak, demokratik haklarımıza sahip çıkmak için kendi sınıfımızın partisinde kenetlenmemiz gerekmektedir. Özgürlük için, demokrasi için bunu yapmak zorundayız.

NOKTA DEFOLUN!

Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide, 27 Ağustos günü Erzurum'da yaptığı bir konuşmada direniş ve grevlerin işçi hakları aleyhine olduğunu söylemiştir.

Türkiye'nin en büyük işçi üst kuruluşu olduğunu iddia ettikleri Türk-İş'in Genel Sekreteri, "Arka arkaya devam eden grevler ve direnişler, işçi haklarının aleyhine olmaktadır." demiştir.

Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç da 28 Ağustos günü yaptığı açıklamada, "Her türlü zor harekete karşıyız.. Bu olaylar demokratik rejime son vermek için girişilmiş teşebbüslerdir" demiştir.

Bir işçi üst kuruluşunun başında bulunanlardan birisi grevlerin işçi hakları aleyhine olduğunu söyleyerek rengini, yerini ve kimden yana olduğunu ortaya koyuyor. Bir diğeri ise, biraz daha değişik bir ağızla, işçi eylemlerine karşı çıkıyor.

Hele, Türk-İş'in Eğitim Genel Sekreteri Kaya Özdemir. Özdemir yayınladığı bir bildiri ile işçileri "mübarek cuma günü" greve HAYIR oyu kullanmaya çağırıyor.

Diyelim ki, işçiler greve gitmesinler, işverenler karşısında direnmesinler. Peki haklarını nasıl alacaklar? Grevlere, direnişlere karşı olduklarını haykırıp, belgelerle kanıtlayan sarı, işçi sınıfı haini Tunç ve takımı gibi patronlar sınıfından yana sendikacıların kapalı kapılar ardında yapacakları toplu sözleşme ile mi alacak işçiler haklarını?

Yani, bize taş atanların, bizi ezenlerin, sömürenlerin, çocuklarımızı da işçi yapmak için emeğimizin gerçek karşılığını vermeyenlerin karşısına gül demetleriyle mi çıkalım? Ne dersiniz Bay Tunç, öyle mi yapalım?

Hayır, hayır. Bizim de size bir çift sözümüz var ; Bay Tunç ve takımı :

-Siz işçi sınıfının temsilcisi olamazsınız.. Toplayın tasınızı, tarağınızı ve defolun !..

bir öyküMüz var...

bekir yıldız

AMELE

Ellerini kurutarak çıktı koridora. Üstündeki mu şamba önlük kanlıydı. Tanıdı onu Beytullah. Beyaz rengin çokça olduğu, ilaç kokan hastahanenin koridorunda saatlerden beri sabırla bekliyordu. Fırladı yerinden. Birkaç ay içinde, yerden göğe doğru sırtında çıkardığı seksen altı bin ton harcın yorgunluğunu unutmuştu bacakları. Bir umudu taşıyordu şimdi bu bacaklar. Doktora iyice yaklaştı.

"Getirdim," dedi ,usulcacık.

Yürüyordu doktor. Hizasına geldi.

"Hepsini tamamladım doktor bey."

Durdular. Kan, beyaz gömleğe de sıçramıştı.

"Babamın böbreği, "dedi Beytullah, "Tekini alacaktınız ya... Parayı..."

"Ver," dedi doktor.

" İki bindi değil mi?"

"İki bin."

Yürümeye başladı doktor. Hastanenin uzun, upuzun koridorunda, gündüz vakti bile lambalar yanıyordu.

Beytullah avucundaki para tomarını uzattı.

"Tam iki bin," dedi. "Ne zaman ameliyat edeceksiniz babamı?"

Parayı aldı doktor. Yürürken sayıyordu.

"Yüz. İki yüz..."

Beytullah'ın kulakları da dinliyordu.

"iki yüz. Üç yüz..."

Götürü çalışmıştı, bu parayı bir an önce elde edebilmek için. Üç yüz lira... Bir metre kare. İki ton dört yüz kilogram... Metrekaresi otuz liradan. Demek, on metre karelik harç taşımıştı, şu üç yüz lira karşılığında. Ya iki bin lira karşılığında? Altıyüz altmış altı ton?...

Doktorun dudaklarında, paranın sayısı sürüyordu.

"Beş yüz . Altı yüz..."

Beytullah'ın gözleri, doktora takılıyken birisine çarptı. Geriledi biraz. Sonra koştu korkuyla. Doktor, sekiz yüz elli'ye gelmişti.

"Hepsini getirdim, "dedi. "Tamam iki bin."

Beytullah'ın bildiği; babasının ameliyatı için doktorun istediği şu iki bin lirayı, ne güçlüklerle kazandığıydı. Ama o, paranın sayılması bitince, bu hastahaneden nasıl çıkacağını, nasıl oraya buraya koşturacağını bilemiyordu henüz. Hele üç-beş gün sonra meyhaneye gideceğini, bir köşeye oturup açtırdığı şarabı içerken, neler düşüneceğini hiç bilmiyordu. Hatta içkinin sonunda, harçlı tenekeleri omuzuna vurur vurmaz, ta yedinci kata nasıl koşturacağını düşünürken, gözlerinin önünde, hep babasının iltihaplı, birkaç yüz gramlık böbreği olacaktı. İşte o zaman gözlerinden birkaç damla yaş akacak. Çevresindekilere belli etmemek için, güneşten solmuş, kireçle yanmış gömleğiyle yaşı silecekti. Bir süre hiç bir şey düşünmeden kalakalacaktı. Sonra taze bir korkuyla başını sallayacaktı. Gene çiçeksiz, sevdasız, yazın sıcağında serin, kışın soğuğunda sıcak bir yerin, ekmekle etin uzlaşmaz kinlerine umut yeşertmekten vazgeçip tonlarca harcı ve birkaç yüz gramlık iltihaplı baba böbreğini düşünmeye başlayacaktı.

" Bin yüz. ?in iki yüz..."

Doktor durdu. Gözlerini paralı ellerinden kaydırdı.

"Bakanlıktan da yazı geldi mi?"

"Evet, efendim, "dedi yanlarına gelmiş olan"Bakanlık da onaylamış."

"Uçak biletleri?"

"Emredersiniz hemen aldırtırım."

"Paris'ten yollanmamışlar mı Brams öyle söylemişti."

"Bileti siz alacakmışsınız. Para, kongre sırasında ödenecekmiş."

"dekan bey yerindeler mi?"

"Evet efendim."

Yürümeye başladı doktor. Üstündeki kan lekelerine baktı ilkin. Sonra, elindeki paraları sayacağı sıra Beytullah'ı gördü.

"Bin ikiyüz 'de kalındı doktor bey, "dedi Beytullah gülümseyerek.

"Bin üç yüz. Bin üç yüz elli. Şimdi de ellilikler, başladı."

"Onluk, yirmilik yoktur beyim. Sonu hep ellilik-tir."

"Bin dört yüz. Bin dört yüz elli..."

Beytullah'ın yüreği babasına karşı oğulluk görevini yapabilmiş olduğundan sevinç kanatlıydı. İkibin lirayı bulmuştu işte. Doktor sayıyordu bile. Hem de sonuna gelmek üzereydi saymanın. Demek babası, çoluk çocuğuyla kaldıkları odalarında, gece gündüz demeden sancıdan kıvranmayacaktı. Nice seferberlik görmüş, nice düşmana kurşun sıkmış, tutsak edilmiş, ama hiç ağlamamış babasını, şu bir kaç yüz gramlık bir böbrek ağlatmayacaktı artık.

"Bin sekiz yüz elli..."

Ellerini ovuşturarak birbirine sevdirdi Beytullah. Az sonra iki bin diyecekti doktor.

Elleri, üç-beş gün sonraki elleri bambaşka olacaklardı ama. Uzatacak kolunun birisini. Çekecek önüne, boşalmış şarap şişesini. Şişenin yanıbaşında düşürdüğü bir leblebiyi görecek. Uzun uzun bakacak leblebiye. Gözleri ıslanacak ansızın. Sular yuvarlanıp kaymadan yanaklarına doğru, şişeyi kaldırıp leblebinin üzerine bırakacak. Harcın yardığı kocaman eliyle bastıracak şişeye. Leblebi ezildi ezilecek... Sonra kaldıracak şişeyi leblebinin üzerinden. Eğilecek öne doğru. Gözlerine sığmayan yaşlar yuvarlanmaya başlamış olacak. Şu şişeye, şu leblebiye bak, diyecek kendi kendine. Bir inşaat böylesiye eğer, babamın böbreği leblebi gibi duruyor yanında. Meyhanede olmayacak ansızın. Harç taşıdığı inşaatların önünden geçecek. Duracak karşılarında. Kendisini hiç tanımak istemeyen insanlar görecek, balkonlarda, pençerelerde, kapı önlerinde. Altmış ton... İlki yüz elli ton... Belki de taşıdıkları-mın toplamı yarım milyon tonu bulmuştur diyecek, elleri ceplerinde yürürken. Ya babamın yüz, yüz elli gramlık böbreği... Taşınan tonlarca harca karşılık, sevgiyle, kolayca uzanmıyanların elleri.. Yeniden şişeye ve leblebiye dönecek düşünceleri, Şişeye , leblebiye bakacak uzun uzun. İşte. Şu leblebi kadar bir böbrek... Leblebi kadar bile değildir , yerden göğe doğru çektiğim harçların yanında. Kum Kum tanesi belki. Şişeye uzanacak gene. Alttan yukarıya doğru sivrilen şişeye bakacak. Çalıştığı inşaatların temelini düşünecek şimşekten hızlı. Bütün ağırlığı çeken, yüklenen ama hep altta kalan temeli temellerin hikmetini anlamaya başlıyacak yavaş yavaş. Belki de bundan ötürü şişenin üstündeki sivriliğe düşman olacak. Şişeyi tam ters çevireceği, sivri yerini alta düşürmeye niyetlenirken , leblebiye takılacak gözleri. Elini uzatacak. Alıp ağzına götüreceği sıra, babasının böbreğini yiyecekmiş gibi olacak. Yırtık, solgun ceketinin, şu delikanlıların çiçek, mendil koydukları cebine leblebiyi bırakacak.

"Bin dokuz yüz... Bin dokuzyüz elli..."

"İki bin..."

"Evet, iki bin evladım," dedi doktor.

"Babamın ameliyatını yapacaksınız artık değil mi doktor bey?"

Dekanın kapısı önüne gelmişlerdi. Doktor paraları, kan sıçramış beyaz gömleğinin cebine sokuşturdu. Kapıyı açtı. İçeriye gireceği sıra. Beytullah'a döndü.

"Az önce ameliyat ettiğim babaıdı, "dedi." Başın sağolsun...."

ŞİİR KÖŞESİ

DEMİŞSİNİZ ÖĞRENMEK İSTEMEM HİÇ BİR ŞEY

Duyduğuma göre,
hiç bir şey öğrenmek istemem, demişsiniz.
Siz bir milyonersiniz öyleyse.
Korkunuz yok geleceğinizden,
pırıl pırıl önünüz aydınlık.
Ne güzel kader hazırlamış ananız babanız size,
takılmayacak ayaklarınız hiç bir taşa.
Kalın isterseniz olduğunuz gibi,
ne olacak sanki öğreneceksiniz de.

Bazı zorluklar çıkar da karşınıza,
boş yere üzmeyin kendinizi:
Gösterirler size önderleriniz
yapmanız gereken şeyi.
Öğrenmişlerdir onlar nasıl olsa
bütün engelleri aşmanın yolunu,
bilirler nedir her devirde geçer akça.

İşte her şey önünüzde hazır, ne isterseniz,
lüzum yok parmağınızı bile oynatmanıza.
Kurulmuş olsaydı düzen başka türlü,
o zaman gerekirdi bir şeyler öğrenmeniz.

YALNIZCA İNAN

İnan yalnız gözlerinle gördüğüne, yalnız
kulaklarınla duyduğuna'.
Gözlerinle gördüğüne bile inanma, kulaklarınla
duyduğuna bile'.
Bir şeye inanmamak, inanmaktır bir başka şeye'.

BU DÜNYANIN TADI

Soğuk bir yel esiyordu dört bir yanda.
Geldiniz dünyaya bir gün, minnacıktınız,
üşüyordunuz ve çırılçıplaktınız.
Sonra bir kadın sardıydı sizi kundağa.

Ne çağıran vardı sizi, ne görmek isteyen.
Kimse de çıkmamıştı arabayla aramaya sizi.
Yoktu burada tek kişi sizi tanıyan.
Sonra bir adam tuttu güzel bir havada elinizden.

Hiç bir borcu yok size dünyanın.
Gitmek isterseniz paçanızdan kimse tutmaz.
Bir çok insan sizi hiç umursamazken,
bir çok çocuk ağlayacak ardınızdan.

Soğuk bir yelin estiği bu dünyadan
göçüp gideceksiniz bir gün hepiniz kırık döküK,
anlarsınız ne kadar severmişsiniz dünyayı,
iki avuç toprak üzerinize dökülürken.

bertolt brecht

ÜRETİM İLİŞKİLERİ

Maddi "şey"lerin üretim sürecinde, insanlar arasında kurulan ilişkiler. Bir üretim tek başına insan tarafından asla başarılamaz; üretim tabiatı icabı, her zaman sosyaldir. Üretim ilişkilerinin çeşitli tipleri vardır. Bu ilişkilerin temel olanları insanın üretim araçları ile ilişkisi, yani bu üretim araçlarına kimin sahip olduğunu gösterenlerdir.

Üretici kuvvetler insanların maddi malları üretmek için kullandıkları "şey"lerle ve doğa kuvvetleriyle kurdukları ilişkileri anlatır. Fakat üretim sürecinde insanlar yalnız doğa üzerinde değil, birbirleri üzerinde de etki yaparlar. "Belirli bir biçimde işbirliği yapmadıkça ve aralarında faaliyetlerini değiştirmedikçe, insanlar üretim yapamazlar. Üretmek için insanlar birbirleriyle belirli ilişkilere girerler ve ancak bu sosyal ilişkilerin sınırları içindedir ki onların doğa üzerindeki etkisi, yani üretim kurulur."

Maddi malların üretim sürecinde insanların birbirleriyle aralarında kurulan belirli sosyal ilişkiler, üretim ilişkilerini teşkil eder.

Üretim ilişkileri: a) üretim araçları mülkiyeti biçimlerini, b) üretimde çeşitli sosyal grupların üretim araçları mülkiyeti biçimlerinden doğan durumlarını, yerlerini ve bu sosyal guruplar arasındaki ilişkileri, c) üretim, araçları mülkiyetinden ve üretimde insanların işgal ettikleri mevkide doğan ürünlerin üleşilmesi biçimlerini içine alır.

Üretim ilişkilerinin ayırıcı niteliklerini, üretim araçlarının mülkiyeti tayin eder. Toprak, orman, sular, toprak altı zenginlikleri, ham maddeler üretim aletleri, işletme binaları, taşıt ve ulaştırma araçları gibi üretim araçları ya fertlerin, sosyal grupların ve sosyal sınıfların elindedir ve bunlar bu üretim araçlarını emekçileri sömürmek için kullanırlar; ya da amacı halk yığınlarının maddi ve kültürel gereksinmelerini gidermek için, bir toplum elindedir. Üretim ilişkilerinin durumu üretim araçlarının ve buna göre, insanlar tarafından üretilen maddi malların toplumun üyeleri arasında nasıl üleşildiğini gösterir. Böylece, üleşim ilişkilerinin tayin edici çizgisini üretim araçları mülkiyetinin özel bi çimi teşkil eder.

Üretim ilişkileri kendilerine uygun düşen üleşmi ilişkilerini de tayin eder.

Üretim ilişkileri ve üretici kuvvetler birlikte üretim tarzı denilen bir bütün meydana getirirler. Üretimin gelişmesi üretici kuvvetlerde, bunların içinde de önce üretim aletlerinde değişme ve gelişme ile başlar. Buna uygun değişmeler bundan sonra üretim ilişkilerinde belirir. İnsanlar arasındaki üretim ilişkileri ki gelişmeleri üretici kuvvetlerdeki gelişmelere bağlıdır-bilmukabele üretici kuvvetler üzerinde güçlü bir etki yaparlar.

Üretim ilişkileri üretici kuvvetlerin durumuna uygun bulunuyorsa, üretici kuvvetler tam bir gelişmeye kavuşabilirler. Üretici kuvvetlerin gelişmesi belirli bir seviyeye geldiği zaman bu kuvvetler mevcut üretim ilişkileri çerçevesini aşarlar ve mevcut üretim ilişkileri ile çelişme haline gelirler. O zamana kadar ki üretici kuvvetler gelişmesinin biçiminden ibaret olan üretim ilişkileri o zamandan itibaren üretici kuvvetlerin gelişmesine engel olan zincirler haline gelirler. Bu nedenledir ki eski üretim ilişkilerinin yerini ergeç üretici kuvvetlerin yeni seviyesine ve niteliğine uygun yeni üretim ilişkileri alır. Toplumun ekonomik temelindeki bu değişmeyi, üst-yapıda buna uygun değişmeler izler.

Yani üretim ilişkilerinin yerine, bu döneme geçişin maddi koşulları eski üretim tarzının koynunda belirir ve gelişir. Yeni üretim ilişkileri üretici kuvvetlerin gelişmesine serbest yol açar.

Üretici kuvvetlerin ayırdedici nitelikleri ile üretim ilişkileri arasındaki uygunluk kanunu, şu halde, bir toplum gelişmesi kanunudur. Üretim araçlarında özel mülkiyet ve insanın insan tarafından sömürülmesi esasına dayanan bir toplumda üretici kuvvetlerle üretim ilişkileri arasındaki çatışma kendini sınıf mücadeleleri ile gösterir. Eski bir üretim tarzından yenisine geçiş, öyleyse, köklü bir sosyal dönüşümle olur ve tamamlanır.

Kapitalis üretim tarzında üretici kuvvetler üzerindeki özel mülkiyet üretiminin sosyal niteliğine derin bir şekilde aykırı ve çelişik düşmektedir; bu durum bu sistemin tam gelişmesini engellemekte ve devri ekonomik buhranların doğmasına neden olmaktadır. Sosyalist toplumda ise üretici toplumda ise üretici kuvvetler üretim ilişkileri ile uygunluk içinde olacaktır ve bu nedenle sosyalist üretim ilişkileri daha fazla gelişme ve büyümeyi teşvik etmekte, hızlandırmaktadır.

ÜRETİM ARAÇLARI

Çalışma 1-İnsanın bir amaca yöneltilmiş faaliyeti. 2-Üzerinde etki yapılacak "şey"(obje) 3- O şey üzerinde etki yapmak için kullanılabilecek bir alet elemanını içine alıyordu.

İnsanın **üzerinde emeğin** uyguladığı her şey çalışmanın konusu, "obje"si olur. Çalışmanın (emeğin) konuları bazan doğrudan doğruya doğa tarafından verilir: Ormanda kesilen ağaç, topraktan çıkarılan maden böyledir. Bazan da emeğin konusu daha önce başka bir çalışmanın konusu olmuş bulunur: Metalurji fabrikasına gelen maden, iplikhaneye gelen pamuk, tekstil fabrikasına gelen dokuma ipliği gibi... Bunların hepsi iptidai (ham) madde adını alırlar.

Çeşitli araçları, insanın, çalışmasının konusu üzerinde etki yapmasına ve onu değiştirmesine yardımcı olan herşeyi ifade eder. Herşeyden önce üretim aletleri, bundan başka toprak, işletme binaları, yollar kanallar, depo ve antrepolar hep çalışma araçlarıdırlar. Bunların arasında tayin edici etkiyi üretim aletleri yapar. Üretim aletleri terimi yontma taş devri aletlerinden bugünkü modern makinalara kadar, insanın çalışmasında kullandığı çeşitli aletleri içine alır. Üretim aletlerinin gelişme düzeyi toplumun doğa üzerindeki iktidarının, üretimin gelişmesinin ölçüsünü verir. Çeşitli ekonomik çağları birbirinden ayırdeden, o çağlarda üretilen "şey"ler değil, o maddi malların üretim tarzı, usulü, kullandıkları üretim aletleridir.

Çalışma konuları ve çalışma araçları, üretim araçlarını oluştururlar. İş gücü ile birleşmezlerse kendi başlarına hiç bir şey yaratamazlar. Çalışma sürecinin, maddi malları üretme sürecinin başlayabilmesi için iş gücünün üretim aletlerine katılması gerekir.

emekçinin sözlüğü

UYGARLIK

İnsan toplumunun evriminde vahşet ve barbarlık devirlerinden sonra gelen aşama. Bu aşama esas itibariyle yiyecek toplayıcılığından veya toprakta dağınık, küçük ölçüde tarım yapılmasından sulama, gübreleme vb. yollarla sistematik tarım yapılmasına geçilmesi ile belirgindir. Bakır ve bronz kullanılması, sosyal iş bölümü ve ilk büyük şehirlerin doğuşu da bu safhadadır. Uygarlık devrinde üretici kuvvetlerin gelişmesi hız kazanır, meta üretimi gelişir, toplum sosyal sınıflara bölünür. Kölelik, toprak köleliği ve ücretli emek: "Bunlar başkası hesabına çalışmanın, medeniyetin üç büyük devresine özgü, başlıca üç biçimdir"

Sosyalizmin zaferi yeni bir sömürücülük yoktur. Bu yeni uygarlık tekniğin, bilimin, san'atın ve bu suretle insanın bütün maddi ve manevi olanaklarının gelişmesine sınırsız ufuklar açıyor.

TOPRAK RANTI

Kapitalist toprak rantı. Tarımda ücretli işçilerin yarattığı artı-değerin bir kısmıdır. Bu rant, ortalama kar haddini aşan ve kapitalist çiftçinin topraktan yararlanma karşılığı olarak toprak sahibine ödediği bir fazlalığı gösterir. Kapitalist toprak rantının varlığı çifte bir tekelin varlığına bağlıdır. Toprak üzerinde kapitalist işletme tekeli toprak miktarının sınırlı oluşundan yani toprağın kıt bir kaynak olmasından ve bu sınırlı miktardaki toprağın birçok işletmeler tarafından işgal edilmiş bulunmasından ve bu nedenle de tarımsal malların üretim fiyatlarının en kötü koşullar altında yapılan üretimin koşullarına göre belirlenmesinden meydana gelir. Bu durumda en iyi topraklarda ya da daha iyi bir kapital yatırımından gelen fazla kar diferansiyel rantı teşkil eder.

Toprağın özel mülkiyet altında bulunması-ki bu da bir tekeldir - tarımda kapitalin organik kompozisyonu sanayidekinden daha düşük olduğu için, mutlak rantı doğurur. Kapitalizmin gelişmesiyle her çeşit rant haddi, bu arada kapitalize edilmiş rant demek olan, toprak fiyatı yükselir.

HİSSE SENETLİ ŞİRKET

Sermayesi ortaklarından meydana gelen bir girişim biçimidir. Ortaklar, yatırdıkları para ile orantılı olarak, belirli sayıda hisse senetlerine sahiptirler.

Esas ekonomik amacı büyük sermayelerin daha büyük girişimler yapabilmek için küçük birikimlerden yararlanmasını sağlamak olan hisse senetli şirketler er geç büyük sermaye sahiplerinin hükmü altına girer. Başka bir deyişle hisse senetli şirketlerde büyük sermaye, küçük ve orta kapitalistlerin kaynaklarına el koymuştur ve onları kendi çıkarı için kullanır. Bu nedenle bazan "halk kapitalizmi" vb. adı altında sevimli gösterilmeye çalışılan bu gibi şirketler arasında bilinen ve kendi yasalarına uyarak işleyen kapitalizmdir.

Hisse senetli şirketler kapital yoğunlaşmasını ve temerükünü hatta daha da güçlendirirler.

SOSYAL EĞİLİM

Bu akım 20. yüzyılın başlarında Almanya'da belirdi. Bu okuldan olan iktisatçılar sosyal ilişkileri yorumlamaya giriştiler ama, bu ilişkileri her türlü maddi özden yoksun hukuki biçimler gibi görerek sorunu idealist bir tarzda yanaştılar. Sosyal eğilim iktisatçıları toplum hayatını hukuk ve ahlak kuralları nan düzenleyeceğini iddia ediyorlardı. Bu usullerle aslında kapitalist tekellere yaptıkları hizmeti "toplumun iyiliği ve refahı" ve "parti"nin yani emekçi yığınların "bütün"e yani emperyalist Alman Devletine boyun eğmesi gerektiği gibi aldatmacalarla gizlemeye çalışıyorlardı. Kapitalistlerin faaliyetini övüyor, bu faaliyetin topluma hizmet ettiğini ileri sürüyorlardı.

Bu düşüncelerin en gerici biçimleri Almanya'da ve başka burjuva ülkelerde faşizmin ideolojik silahı oldu.

BİRAZ DA GÜLELİM

SALTANATIN KALDIRILMASI

Bir tarih dersiydi. O gün, Mudanya Mütarekesi ve Saltanatın Kaldırılması konuları işlenecekti. Tarih öğretmeni Manken Rıza, bir objektife poz verir gibi bir havayla sınıfa girdi. Sağ eliyle dağılmış sarı saçlarını düzelttikten sonra defteri imzaladı. Sınıfı süzdü, kendine has bir ses tonuyla sordu:

— Kim çalıştı bakalım?

Sınıfın sütçülerinden hatip Aysel parmak kaldırdı. Hatip Aysel tahtaya kalktı, Mudanya Mütarekesi konusunu anlattı. Sıra Saltanatın Kaldırılmasına gelmişti.

Manken Rıza kendine has paytak yürüyüş tarzıyla sınıfta bir iki tur attı. Sonra köşede uyuklayan Cavcav Erol'un yanına yaklaştı. Yüzüne hafif bir şamar vuruşuyla onu uyandırdı, ve:

— Şu saltanatı sen kaldır bakalım, dedi...

Cavcav Erol gördüğü rüyanın etkisi altında kalmış olacak ki, birden ayağa fırlayarak:

— Aman hocam, dedi. Ben çok yorgunum ve birkaç gündür uykusuzum... Nasıl kaldırayım o koca saltanatı...

SUSUZ NEHİR

Coğrafya öğretmeni sözlü yapıyordu. Sözlüye sınıfın en müzelik tipli, sınıfın en gırgırcı öğrencisini kaldırdı.

— Söyle bakalım İdris, dedi. Suyu kurumuş, yâni hiç suyu olmayan bir nehir nerededir, göster?

İdris bilgiç bir tavırla:

— Haritada efendim, dedi.

TOSPAĞA

Er Eğitim Okulunda, erlere okuma - yazma öğreten subay, kolay anlasınlar diye kara tahtaya yazdığı yazıların yanına resimlerini de yapıyordu. Erler de yazılanları heceleye heceleye okuyorlardı:

— A... dam...

— Ka... dın...

— Ço... cuk...

Subay kara tahtaya «kaplumbağa» yazdıktan sonra erlerden birini kaldırıp:

— Oku bakalım! dedi.

Er okuyamadı. Subay, yazının yanına bir kaplumbağa resmi çizdikten sonra:

— Neymiş? dedi.

O zaman er, sanki tahtadaki yazıyı okuyormuş gibi heceledi:

— Tos... pa... ğa...

YANLIŞ ANLAMA

Mutad olduğu üzere işimi takip etmek için erken saatte diğer vatandaşlar gibi ben de kuyruğa girmiştim. Mesai başlayınca herkes işine göre belirli masalara sevkediliyordu. Önümdeki arkadaşla ne için geldiğimizi daha önce ayaküstü konuştuğumuzdan girişte oturan memura ne istediğimizi söyledi. Memur da arkasındaki masayı göstererek, bir şeyler mırıldandı. Ben bu mırıldanmadan birşey anlamamıştım. Önümdeki arkadaş yürüyünce işimizin konusu aynı olduğu için o anladı galiba memurun ne dediğini diye arkasından ilerledim. İşaret edilen masanın tam köşesine durduk. Arkadaşım:

— Affedersiniz, dedi, AYI NİHAT siz misiniz?

Memur biraz sert ve hiddetli:

— Hayır, diye cevap verdi. Zaten burada AYI NİHAT diye biri de yok.

Bu söz üzerine tekrar girişteki memura döndük ve arkadaşım.

— Burada AYI NİHAT diye biri yokmuş, dedi.

Memur daha önce işaret ettiği masadaki arkadaşına seslenip:

— Onları ben göndermiştim, dedi. İşleri AYNİYAT'la ilgili, bakıver, demez mi...

YEMEDEN DE YAŞAR

Alman hekim, hasta işçiyi muayene ettikten sonra öğütlerini sıralamaya başladı:

— Kızartma yemeyeceksin.

— Peki doktor.

— Ekşi, turşu, baharat da yok.

— Olur doktor.

— Süt, yoğurt, yumurta hiç olmaz.

— Evet doktor.

— Et yemeklerinin hepsi yasak...

— Peki doktor.

— Tatlıyı ağzına koymayacaksın...

— Başüstüne.

— Hele ekmek, hiç yemeyeceksin...

— Peki.

— Ne bira, ne başka içki...

— Olur doktor.

Alman hekim, hasta işçinin yaşayabilmesi için 'ne yemesi gerektiğini derin derin düşündükten sonra, endişeyle:

— Çok dikkat edin, hayatınız tehlikeye girebilir... dedi.

Hasta işçi, hekimi teselli etmek zorunda kaldı:

— Hiç merak etmeyin doktor, ben Türkiye'den buraya işçi olarak geldim, hiç yemeden de çalışabilirim.

SEKSOLOJİ DERSİ

Almanya'da liselere sekseloji dersi konduğunu okumuştum gazetelerden. Bizim liselerde de okutulsa sonuç ne olur dersiniz?..

Bir bakıyorsunuz, işinden dönen baba, liseli kızı ile erkek arkadaşını kanepede samimi bir pozda yakalıyor:

«— Bu ne demek?»

«— Babacığım, yarın sınav var, arkadaşımla seksoloji çalışıyoruz da...»

Tablo

Zengin bir taşralı, ünlü bir ressama giderek yatak odasına koyacağı bir tablo yapmasını, konunun Âdem ile Havva'ya ait olmasını söyledi.

Ressam sordu:

— Onları günahtan önce mi, yoksa sonra mı resmedeyim?

— Şey... Günah işlerken, diye taşralı cevap verdi.

Telefonda

Madam plâjdan dönmüştü, heyecanlıydı... En samimi arkadaşına telefonu açarak:

— Şimdi plâjdan döndüm, dedi. Kocan da oradaydı, yanında da güzel bir sarışın vardı!

Arkadaşı gayet soğukkanlı cevap verdi:

— Ne olacaktı yâni, kovayla kürek değil ya!

Rakamla tedavi

Doktor, hastaya sordu:

— Tedavimin gerektirdiği şeyleri yerine getiriyor musunuz? Bilhassa, uyumadan önce sayı sayıyor musunuz?

Hasta başını salladı:

— Oh, evet doktor. 14.698'e kadar sayabiliyorum ancak. Çünkü sonra kalkma saatim geliyor.

Akıllı sarhoş

Bir otomobil zikzak yaparak ilerliyordu. Motorlu bir trafik polisi yanına yaklaşarak:

— Bu ne hal? dedi. Bâri direksiyonu yanınızdaki karınıza bıraksaydınız...

Adam bir kahkaha attı:

— Yooo, belki sarhoşum ama, deli değilim!...

Nefis baskı

Bir İskoçyalı, ünlü bir yazara yolda rastlayarak onu son eserinden dolayı hararetle tebrik etti ve:

— Kitabınızın baskısı çok nefis olmuş, yazılarınızı o kadar çok sevdim ki, az kalsın satın alacaktım!

Parmak izi

Bir polis müfettişinin kızı, babasına:

— Dün akşam çok yakışıklı bir gençle flört ettim, dedi. Bana adını söylemek istemedi. Ama ben de çaktırmadan onun parmak izlerini aldım.

Bir pijamanın hikâyesi

Bir delikanlı, erkek giysileri satan bir mağazanın vitrinini seyrederken gökkuşağının bütün renklerini kendinde toplayan bir pijama görerek hayran oldu. Dayanamadı ve dükkâna girerek pijamayı satın aldı. Akşam evinde pijamayı paketinden çıkardı ve sırtına giydi. Ama elini cebine soktuğunda, katlanmış küçük bir kâğıt buldu içinde. Kâğıdı açtı. Şu satırlar yazılıydı:

«Adım İsabelle. Onsekiz yaşındayım. Oldukça uzun boylu, sarışın, güzel endamlıyım. İşte adresim. Bana bir resminizi gönderir misiniz?»

Bir aşk hikâyesinin başladığını düşünen delikanlı ertesi sabah, kâğıttaki adrese fotoğraflarından birini koyarken yanına kendi adresini de yazarak mektubu postaya attı. Heyecanla geçen iki günden sonra şu cevabı aldı:

«Pijamanızı ben dikmiştim. Bütün atelye arkadaşlarımla, böylesine acayip bir pijamayı kimin satın almak isteyeceğini merak ediyorduk. Tam da düşündüğümüz gibi imişsiniz!»

İŞ!

— Nasıl, iş buldun mu?

— Buldum: Yerli film oynatan sinemaların önünde mendil satıyorum.

ELİNİ SALLASA...

Elimi sallasam
Ellisi derdi
Eskiden beri...
Evlenemedi
Ama ellisine girdi...

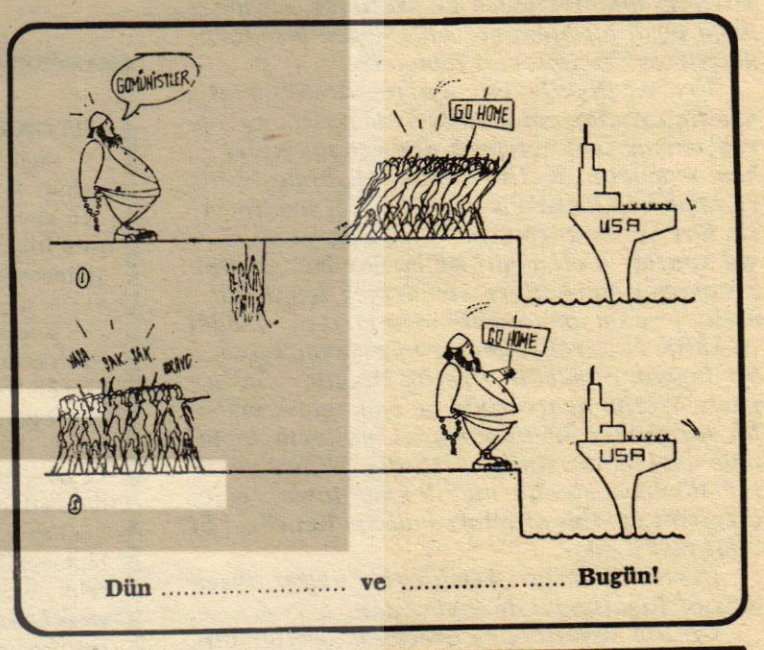

Dün ..... ve ..... Bugün!

NE DERSİN?

Neden böyle nazlanıyorsun
Anlamadım
Yoksa,
Seni sevmek için de
Torpil mi lâzım?

ZAM YAPANDA

Öğretmen sorar:

— Çocuklar, söyleyin bakalım, siyasi partiler hangi hallerde birlik ve beraberlik içinde olurlar?

Mücahit:

— Öğretmenim, maaşlarına zam yapanda! diye cevap verir.

Beterin beteri

İki erkek üzgün üzgün eşlerinden bahsediyorlardı. Biri:

— Karımın en büyük kusuru, her gece bir milyonerle evli olduğunu rüyasında görmesidir, dedi.

— Bu hiç de önemli bir kusur değil azizim. Benimki, gündüzleri kendini bir milyonerle evli sanarak ona göre hareket ediyor ya!...

Büyüten gözlük

Küçük kız, annesine sordu:

— Gözlüklerin her şeyi büyütüyor mu anneciğim?

— Evet yavrum.

— Öyleyse bana tatlı koyarken gözlüklerini çıkart lûtfen.

ŞİİR DİLİYLE FIKRA

Tren kalkmış gidiyordu
Bir tünele giriyordu.
Koridorlar sıkış - tepiş,
Kompartıman boş ve geniş...
Bir kompartıman ve üç kişi
Üçünün de başka işi.
Biri bilmez ötekini;
O hor görür berikini.
Birincisi: Şişman bir zat,
Göbek iri, ense kat kat.
İkincisi: Şık giyinmiş
Gösterişli bir kişiymiş.
Üçüncüsü: Âdem baba
Alınmazmış hiç hesaba.

Tren böyle yol alıyor
Derken kapı açılıyor:
Bilet istiyor kondüktör;
Şişman diyor: — Ben Senatör!
Ve bir kimlik gösteriyor
Kondüktör selâm veriyor.
Şık bey diyor: — Peki canım;
İşte kimlik, ben bakanım.
Bir senatör, bir de bakan
Kimlik gösterdiler tamam...

Sıra gelir üçüncüye;
Adam dalmış düşünceye,
Kondüktör bekler kapıda
Ne desindi şimdi O da?...
Düşünceden sıyrılarak
Biletini uzatarak:
— Kimliğimi sorma benim,
Buyrun bilet!... Ben seçmenim..

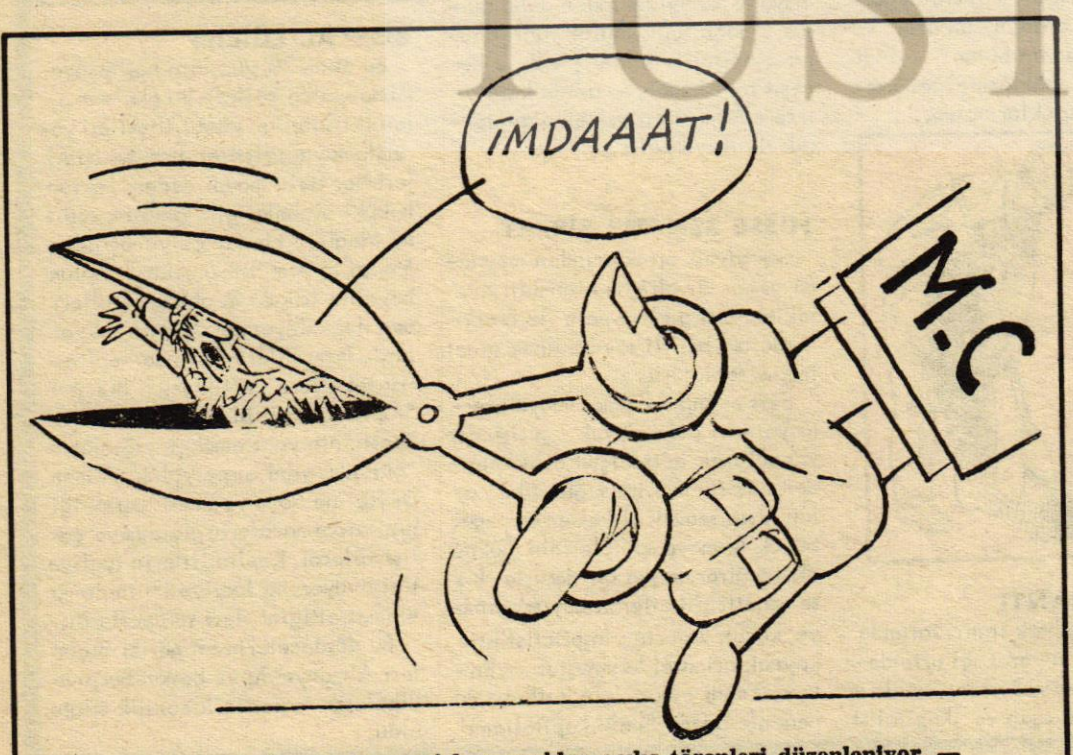

— Açılışı yapılan tesislere yeniden açılış törenleri düzenleniyor. —

USTAV

GARİP KÖY

Güneş tepelerde sular sararmış,
Kızıllığa bürünmüş yeşil yapraklar.
Evreni kuşatmakta söyah pençeler.
Kızıllığın arasından küçük bir ümit,
Ağır adımlarla sessizliği bozmakta.
İlerliyor adımlar damları sıvalı küçük köy evlerine
Kenarda akan kirli su birikintisi.
Karanlığa rağmen suda oynayan çocuklar.
Sonra, karanlığa gömülüyor küçük köy.
Sonra, lamba kenarında garip, sevimli bakışlar
Odanın içinde savaşçının gür sesi yükseliyor.
Anlatıyor doğayla yaptığı mücadeleyi.
Elleri çatlamış, yüzü kızıllaşmış.
Yalnız bir amacı var yaşamak, süresince yaşatmak
Sonra, herşey bırakıyor kendini karanlığa.
Gelecekteki mutlu, ümitli yarınlara

Tayfun Cengiz
Salihli

"nereye
sürülsem,
hangi
hapiste
yatsam..."
.....

Sana düşman, bana düşman,
düşünen insana düşman,
vatan ki bu insanların evidir,
sevgilim, onlar vatana düşman...

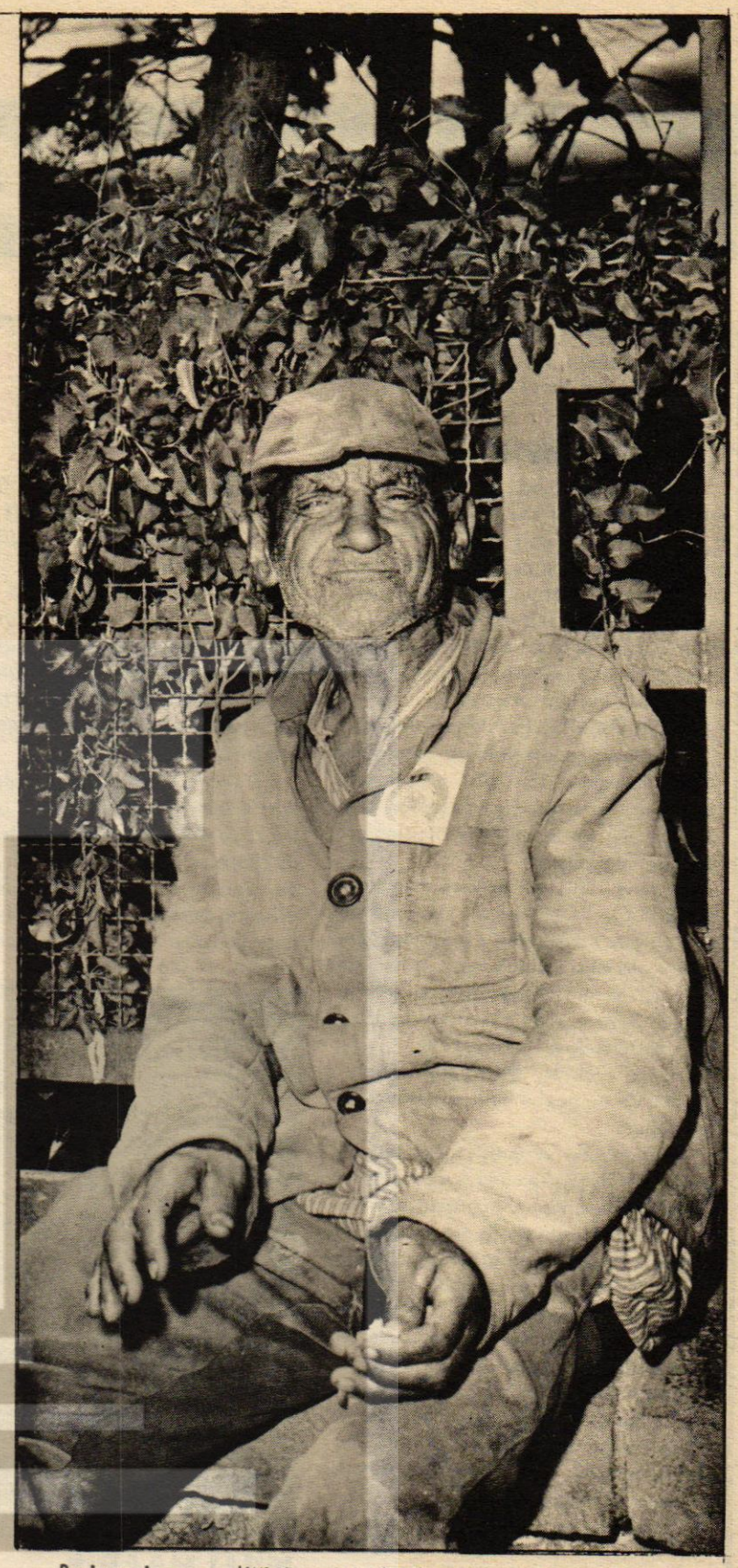

BURJUVAZİMSİ

Öff öff !
İlk kez çıkıyor yüzümde bir sivilce
hem de gözümün altında
Daha dün yıkamıştım saçlarımı, kepeklenmiş
Türkân Şoray'ın filmi vardı gidemedim
Gidenler anlattılar çok güzelmiş
Amma da çabuk kirleniyor gömleğimin yakası
Yeni bir gömlek mi almalı, ne yapmalı?
Babama söyleyeceğim harçlığımı artırsın
Ne konken partisine yetiyor, ne kız tavlamaya
Şu Hamza da ne kaba çocukmuş meğer
Alaya alıyor beni "tuttuğun takım yenilmiş ! "
Hem Ayşe'ye söz verdim yarın, hem sınavım var
Ekerim okulu Ayşe'den önemli mi ki ?
Ama şu sivilce, şu sivilce
Hemde gözümün altında tühh !
saçlarımdaki kepek..
gömleğimin yakası..
öff öfff

Ahmet GÜNBAŞ

Gün ola, devran döne, umut yetişe
Dağlarının, dağlarının ardında,
Değil öyle yoksulluklar, hasretler,
Bir tek başak bile dargınkalmaya -
caktır,
Bir tek zeytin dalı bile yalnız...
Sıkıysa yağmasın yağmur,
Sıkıysa uykudan uyanmasın dağ.
Bu yürek, ne güne vurur...

Burjuvazi, egemenliğini geçici olarak sürdürmek, kitlelerin direncini kırmak, kararlılık ve akılcılığı kitlelerin sartından gerçekleştirmek umutlarını ancak faşist diktatörlük yoluyla besleyebilir.

Sendikaları ele geçirmek, sınıf sendikacılığı hareketini yıkmak, bütün bunlar, yükselen faşizm için temel gereklerdir. Proletarya egemenliğinin, sınıf sendikaları olmaksızın mümkün olamayacağı gibi, burjuvazinin faşist diktatörlüğünün kalıcı varlığı da, proletaryanın ve köylülerin bağımlılaştırılmaları ve hepsinden önce, sınıf sendikacılığı hareketinin çökertilmesi olmadan olanaksızdır.

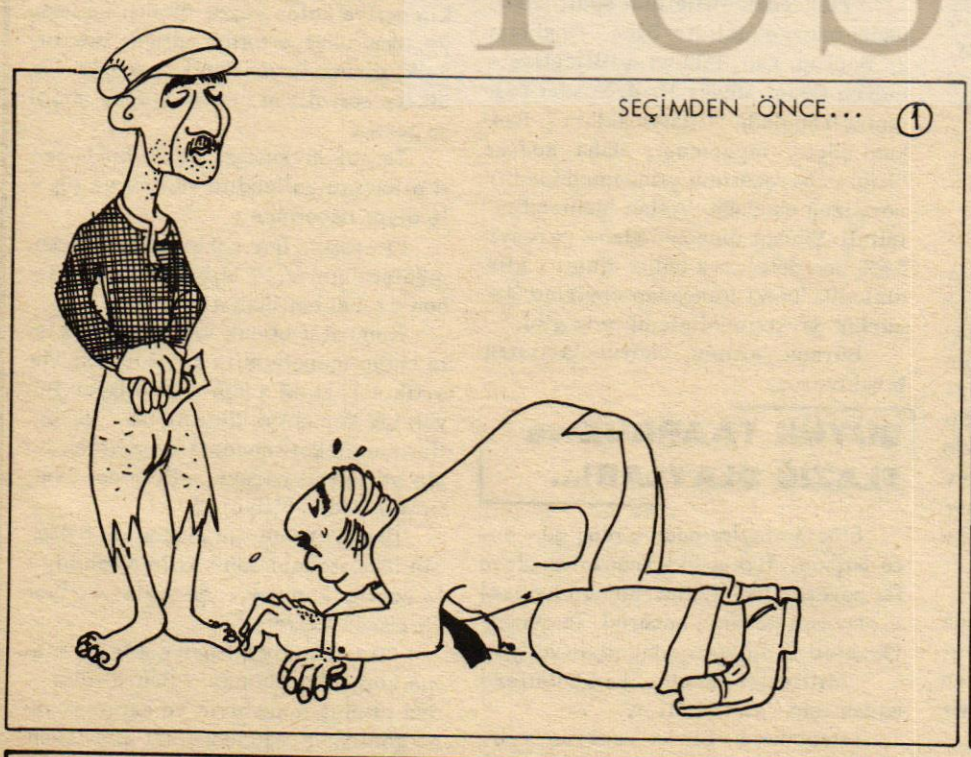

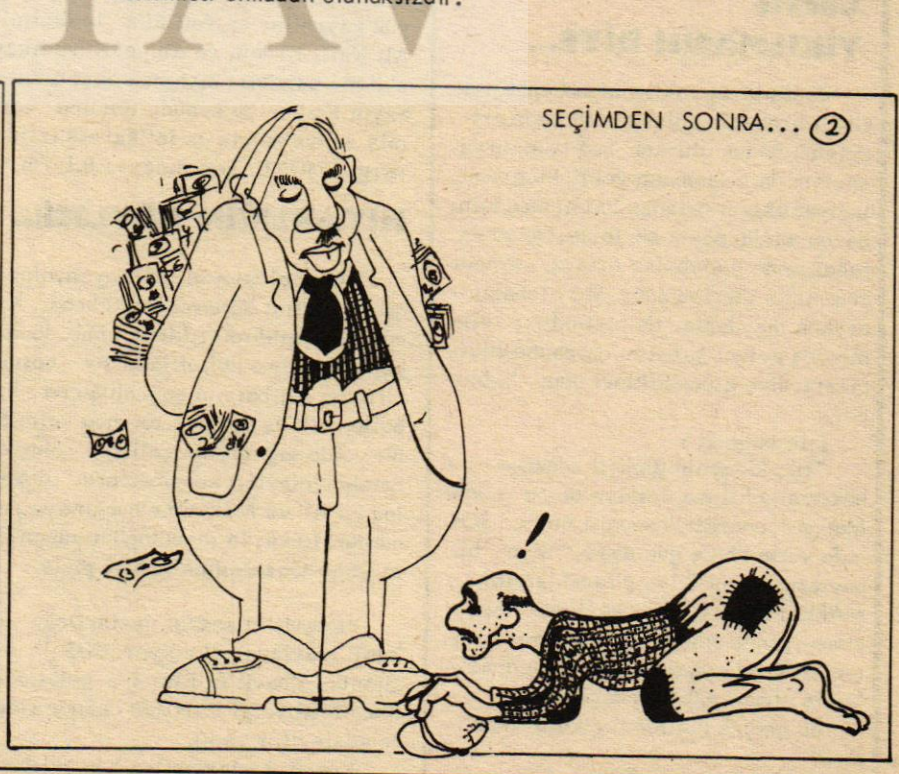

SAĞ BASINDAN SEÇMELER

Sağcı basın geçtiğimiz günlerde gene incilerini sıralamaya devam etti.

SOLCU CEPHE

"Maocu, Sovyetçi, DİSK'li, TÖB-DER'li ve CHP'li karması bir ihtilal grubu, kanunsuz yürüyüşler yaparak Adana'yı basmış, MHP binasını tahrip etmiş, milliyetçi gençlere silah, taş ve sopalarla saldırmıştır. (...) Iğdır olaylarında ve DİSK'in her tarafta çıkardığı sabotaj hareketlerinde aynı taktik kullanılmıştır."
(Ahmet KABAKLI. Tercüman-3.9.1975)

Tercüman gazetesinin yazarlarından Ahmet Kabaklı yazısında, gerçeklerin tamamen dışına çıkmış ve olayları kendi kafa yapısının emrettiği ölçüler için de kaleme almıştır.

Adana yürüyüşü bir kere kanunsuz değildir. Cephe hükümeti döneminde dört günlük bir kanunsuz yürüyüş yapmanın olanaksız olduğunu bilmeyen yoktur. Yazının başlığı bile, olayların gerçekçi bir açıdan ele alınamayacağını göstermektedir. Türkiye'de " Solcu cephe" yoktur, "Milliyetçi cephe" vardır. Ve bu cephe halkımıza karşı kurulmuştur.

Adana'daki yürüyüşte olayları yürüyüşçüler değil, komandolar çıkarmıştır. MHP binasından yürüyüşçülerin üstüne makinalı tüfeklerle ateş açıldığı gerçekçi basınımız tarafından yazılmış

Iğdır olayları da komandolar tarafından düzenlenmiştir. Çünkü Iğdır ' da yaşayanların çoğunluğunu Kafkasya'dan Azerbaycan'dan gelen Türkler oluşturmaktadır. Bunlar oradan kaçan zenginlerdir. Topraklarını bırakıp kaçtıkları için içlerinde büyük bir acı vardır. Bu acının hesabını da yurtseverlerden çıkarmaya çalışmaktadırlar.

Tercüman gazetesinin gene aynı tarihli bir haberinde AP'li Nahit Menteşe'nin "CHP sadece pahalılık ve kuyruk getirdi" sözleri büyük manşetlerle verilmiş. Diyelim ki doğrudur. Ya bugünlerde yurdumuzun çeşitli bölgelerinde başlayan sigara ve yağ kuyruklarına ne buyurulur..Bu kuyrukları da CHP mi getirdi?

CEPHE YIKILMASIN DİYE...

Seçimlerin yaklaşması Cephe partileri arasında anlaşmazlıkların artmasına neden olurken, sağ basının yazarları da ellerinden geldiğince bu anlaşmazlıkları ortadan kaldırmak için, bazen süslü-püslü sözlerle, bazan da tehditlerle çıkıyorlar ortaya.. Aman gün bizim günümüzdür, MC işbaşındayken meydanlar da bizimdir , elimizden geleni yapalım da cephe yıkılmasın, diye girmedikleri oyun kalmıyor.

İşte belgesi :

"Hiç kimsenin şüphesi olmasın bu hükümet yıkılırsa, Türkiye'de ne kadar Marksist, anarşist, komünist hatta SOL kafa varsa "bize gün doğdu" diye bir bayram sevinci içine gireceklerdir.(...) MARKSİST ve SOLCU kafaları tenkid etmeyi, onların kirli tasavvurlarını unutup birbiriyle uğraşanları milletimizin tasvip etmesi mümkün değildir.

Bu gerçek hatırdan çıkarılmamalıdır."
(İlhan DARENDELİOĞLU. Bizim Anadolu 3.9.1975)

ATATÜRKÇÜ OLMAK İÇİN, BOZKURTÇU MU OLMAK GEREKİR!..

Bir CHP milletvekili Türk'ün sembolü Bozkurt'a it dedi.

Millet Gazetesi, 3 Eylül günü yukarıdaki başlık altında verdiği haberde daha sonra şöyle diyor: "... Türk'ün sembolü olan Bozkurt'a it diyen, böylece sahte bir Atatürkçü olduğu anlaşılan solcu CHP Milletvekilinin durumu, devlet erkânına da birer telgrafla iletilmiştir."

Daha neler duyacağız, neler..Bozkurt'a it diyenler Atatürkçü olamazmış..Yani Atatürk'te bozkurtçu muydu? Rahmetli bunları duysaydı, herhalde cevabın ne güzelini verirdi. İti kendilerine sembol yapanlar, işi iyice azıtmışa benzerler. İt ittir, iti kendilerine sembol edinenler de...

TÜRK BAYRAĞI VARDIR...

Faşistler son günlerde o kadar ileri gittiler ki, Türk bayrağı gibi şerefli bir bayrağımız varken, kendilerine başka bir bayrak seçmişler ve ondan "bayrağımız" diye sözetmektedirler.

Millet Gazetesi 2 Eylül günü, bir haberinde şöyle diyor : " Onbinlerce Karslı, bayrağımızı yırtan, bozkurt amblemini parçalayan solcu faşistleri lanetledi.

O bayrak MHP'nin bayrağıdır. Faşizmin Türkiye'deki bayrağıdır. Türk'ün bayrağı olamaz. Kurta it diyen milletvekili için devlet erkânına telgraf çekiliyor, Türk bayrağını unutup MHP 'nin bayrağına "bayrağımız" diyenlere biz de " yuh " diyoruz.

MİLLÎ MAARİF

Basında okuyup dururuz günlerdir. Öğretmen kıyımına hız veriliyor. Çoğunluğunu TÖB-DER üyelerinin oluşturduğu yüzlerce öğretmen sürgün ediliyor. Sağ basın da bu arada rahat durmuyor ve ateşe körükle yaklaşıyor. İşte belgesi :

"Maarifi millileştirmek için en büyük gayretler sarfettiğini bildiğimiz Ali Naili Erdem ve Ahmet Nihat Akay ekibine paçaları sıvamak düşer. Zaten Sayın Erdem bu konuda teminat vermiş ve bu basına da intikal etmiştir."
(Ergun GÖZE. Tercüman-4.9.1975)

HIYARLIĞIN BÖYLESİ!..

Elâzığ olaylarını duymayan, olayın aslını, esasını öğrenmeyen kalmadı. Kimin kime saldırdığı, kimin kimi dövdüğü, kimin kime küfrettiğini sol basınla birlikte, sağ basının çoğunluğu da kabullenmek ve yazmak zorunda kaldı. Bu bir yerde sağ basının çelişkisi olmakla beraber, olayları komandoların dozenlemesi AP ve MSP'nin ekmeğine yağ sürmüştür. Türkeş'in sözcülüğünü yapan Orta Doğu Gazetesinin haberi şöyle :

"Ecevit'in anarşi gezisi Doğu' da kanlı olaylara yol açıyor. CHP'li militanlar Ecevit'in Elâzığ'a gelişinden önce Milliyetçi Partiler önünde aleyhte gösteriler yaptı.

Ecevitçi anarşistler Elâzığlılara saldırdı, çok sayıda yaralı var."

YILMAZ GÜNEY'in ZAFERİ

Antalya Film Festivali yapıldı ve derece alan filmler ile oyuncular, yönetmenler, senaryo yazarları açıklandı. Derece alanların tümü devrimci eserler ve devrimciler olduğu için, bu olay sağ basını iyice huzursuz etti. Öyleki, her eline kalemi alan verdi veriştirdi jüriye, derece kazanan oyunlara, oyunculara, senaryo yazarlarına..Neymiş, jüri üyeleri solcu imiş. Derece alan oyunlar, oyuncular, senaryo yazarları da solcu imiş...

Orta Doğu Gazetesi 5 Eylül günü haberi şöyle veriyor :

" Il mükâfatın 8'ini Yılmaz Güney'e verdiler!.. Antalya Festival jürisinin kararı Türk sineması için yüz kızartıcı bulundu. Derece alan Erkan Yücel anarşist olarak hapis yatmıştı"

Yılmaz Güney derece aldığı bütün filmleriyle Türk sinemacılığında devrim yapmış, ezilen, sömürülen emekçi halkın sorunlarını dile getirmiş, yaşamlarını canlandırmıştır. Erkan Yücel tiyatro oyuncusudur ve emekçi halkın mutluluğu, insanca bir yaşama kavuşması için çırpınan bir insandır. Emekçi halkımızın mutluluğu için yapılan oyunlara derece verilmesi yüzkızartıcı değil, onurlu bir davranıştır. Kendilerine milliyetçi, Türkçü süsünü verenler, milletin çoğunluğunun nasıl ezildiğini, nasıl sömürüldüğünü sahneleyenlere karşı çıkarlarsa, onlar milliyetçi değil, faşisttirler. Bunu bilmeyen var mıdır?

ASLAN MEHMEDİM

İsmail Cem'in TRT Genel Müdürlüğünden alınmasından sonra, TRT programları seyredilmeyecek, dinlenilmeyecek derecede bozulmuştur. ABD 'nin Türkiye'ye uyguladığı ambargo döneminde, MC'nin bile göstermelik karar aldığı bir dönemde, TRT'den "yaşasın Amerikan kovboyları" müziğini yayınlayan Nevzat Yalçıntaş, halkımızca artık iyice tanınmaktadır. Buna karşın sağ basın hala memnun olmamışa benzemektedir.

Millet Gazetesi 5 Eylül günü yer verdiği bir haberde şöyle diyor :

"TRT Türk Milletinin sesi, Türklüğün eseri olmalıdır. Ülkü Ocakları 2. Başkanı Gül, TRT'yi millileştiremeyen Genel Müdür Prof. Nevzat Yalçıntaş'ı suçladı. "Ülkü Ocakları 2. Başkanı şöyle diyormuş ; daha sonra: "Kıbrıs harekâtının yıldönümünde, bir soysuzun okuduğu "Aslan Mehmedim" isimli-Yunanı empoze eden- parçayı TRT'den defalarca küfür dinler gibi dinledik. Tıpkı Rusçadan çevirme "Özgürlük Şarkısını" dinlediğimiz gibi."

Burada yorumu okuyucularımıza bırakıyoruz.

BÜYÜK TAARRUZ ve ELAZIĞ OLAYLARI...

Elâzığ olaylarından birkaç gün önce Başbuğ! Türkeş'in komandoları bir zafer gecesi düzenlediler. Bu ne idüğü belli olmayan gecenin haberini Tercüman Gazetesi 31 Ağustos günü şöyle veriyor:

"Milliyetçi gençler komünistlere savaş için "And" içtiler.

İstanbul'da "Büyük Taarruz" gününden tam 53 yıl sonra, yani 30 Ağustos zaferinin bir önceki gecesi yaşandı. Açık Hava Tiyatrosunda MHP İl teşkilâtının düzenlediği "Zafer Gecesi"nde milliyetçiler bir araya geldiler. Yüzlerce Milliyetçi komünistlere karşı birlik oldu ve "Zafer Gecesi"nde komünistlerle mücadele etmek için and içti."

Haber bu. Ardından Elazığ olayları.. şimdi yargıyı gene okuyucularımıza bırakalım...

GERÇEK NEREDE?

Orta Doğu Gazetesi 8 Eylül günü verdiği bir haberde "CHP, Atatürk'ün kurduğu ajansı düşman ilan etti" diye de başlık atmış.

Haberde de şöyle denilmiş:

"CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in bazı doğu illerinde yapmış olduğu geziye genel merkez yöneticileri Anadolu Ajansı muhabirini ısrarla davet etmekten kaçınmış, Ajans Genel Müdürlüğünün talebi "Ajans için yer ayrılmadı" gerekçesiyle reddedilmiştir. Ancak, Anadolu Ajansı, CHP Genel Başkanı Ecevit'in bu gezisini kendi imkânları ile takip ettirerek, haberleri en sürekli, geniş ve objektif bir şekilde kamuoyuna yansıtmıştır.

İlgililerin "Anadolu Ajansı'nın bu suretle cezalandırmış olduğu"şeklinde ifade ettikleri olay bu resmî kuruluşun tarihinde ilk defa meydana gelmekte, "Hissi bir davranış" olarak yorumlanmaktadır.

Türkiye'nin resmî ve en büyük haber ejansı olan Anadolu Ajansı faaliyetlerini ilgilendiren her olay ve konuyu davetli olsun olmasın tarafsız, süratli ve objektif ölçülerle daima kamuoyuna yansıtmıştır ve bu çaba aynı ölçülerle devam edecektir."

Bir kere başlıkla haberin hiç ilgisi yok. İlgisi olsa bile o başlığa karşın şu soru sorulmaz mı?

-Cumhuriyet Halk Partisi de Atatürk'ün kurduğu bir kuruluştur. Peki ne diye bütün faşistler, bütün sağcılar, bütün egemen güçler Atatürk'ün kurduğu bu partiye cephe alıyorsunuz. Hatta onu yıkmaya çalışıyorsunuz?

ZAMAN GÖSTERİR

Eğer bir ülkenin yüzde kırkı patronsa, zinginse, o ülkede yaşayan halkın geriye kalan yüzde altmışı ezilmeye, sömürülmeye tutsak edilmiş sayılır. Belki sonuna kadar değil, ama öyle bir ülkede sosyalizmi getirmek epey güç olsa gerek.

Tercüman gazetesi böyle bir haberi allandıra ballandıra veriyor ve şöyle diyor haberinde :

"Portekiz her şekle girer asla komünist olamaz..1 Milyon nüfuslu Lizbon'da 400 bin lüks araba var.

Komünist olmak veya olmamak işte bütün mesele burada. Portekiz 'de artık sokaktaki adam dahi biliyor. Büyük bir komünist ülkenin, bu güzelim memleketi kendine benzetmek için sarfettiği parayı... Hem de santimine kadar biliyor."

İlhami Polatay'ın Lizbon'da o 400 bin lüks arabalardan birisinin sahibiyle yaptığı konuşmayı da şöyle veriyor Tercüman Gazetesi :

"Portekiz belki her şekle girer ama komünist olamaz." Sonra elinden tutmuş muhabirin ve kapının önüne götürmüş, caddeden sel gibi akan arabaları göstermiş ve "Bunlar komünist olur mu ?"